Наш ДІМ

ISSN 1814-4721

6
листопад-грудень
2005

Для тих, хто будує або вже має оселю

Для чого потрібні газові конвектори?

Будинок із сауною

Кредити під приватне будівництво

Оселя на схилі

У наступному році – ОБЛАШТУВАННЯ ОСЕЛЬ, АВТОРСЬКІ ПРОЕКТИ БУДИНКІВ

Утеплення фасадів

Прошу на сторінках "Нашого дому" розповісти про утеплення оселі (дачного будинку) пінопластом (стіни, стелі, підлоги).

М. Кутей, м.Київ

P. S. Подібні листи надходять і від інших читачів. Зокрема, читачі запитують про утеплення фасадів. Редакція вирішила висвітлити і цю проблему. Читачів же просимо описати своє бачення чи свій практичний досвід з цих питань.

Утеплювати зовнішні стіни будинків придумали не в Україні, а в Західній Європі. Але й у нас ця технологія вже добре відома й досить популярна. Найбільшого прогресу в розробці даного методу досягли в Німеччині. Саме там найширший асортимент сучасних ізоляторів і систем утеплення фасадів. Обрати правильно систему утеплення нелегко. Усі такі системи мало чим розрізняються за теплотехнічною ефективністю. Пріоритетами тут виступають надійність, універсальність, функціональна ефективність і зручність у використанні. Важливо також враховувати параметри конкретного будинку: можливість додаткового навантаження на фундамент, допустиме з урахуванням амортизації навантаження на стіни і, звичайно, вартість. Оцінити всі ці параметри повною мірою може лише фахівець.

Коли ж потрібно утеплювати фасад? — Завжди! При зведенні нового будинку ця технологія дозволяє знизити вартість ще на етапі будівництва зменшенням товщини стін, скоротити строки будівництва та зекомити витрати на робочу силу.

Стосовно старого будинку, то, завдяки утепленню зовнішніх стін, ви вирішите такі знайомі кожному проблеми:

- тріщини (щілини між залізобетоном і цегляною стіною);
- цвіль і конденсат парів (коли всередині будинку створюється конденсація, а незабаром і цвіль, то це означає, що в деяких місцях внутрішня температура стіни наближена до зовнішньої і дорівнює точці роси. Технологія утеплення фасаду дозволить підвищити внутрішню температуру стіни і "перенести" точку роси всередину ізолятора);
- зменшення енергоємності будинку.

Найкращий метод утеплення фасадів — за принципом сендвіча — багатошаровий. Кількість шарів дозволяє зберегти тепло, захистити будинок від впливу зовнішнього середовища, покращити звукоізоляційні характеристики, не потовщуючи стін.

Найпоширеніші типи систем утеплення фасадів такі:

- утеплення фасадів за "мокрим" типом;
- міжстінна ізоляція;
- навісні вентильовані системи.

Утеплення фасадів за "мокрим" типом

Утеплювач кріпиться зовні будинку цементно-клеєвими розчинами, з яких невдовзі на поверхні утеплювача утворюється тонкий, але дуже міцний захисний шар, армований сіткою із скловолокна; далі — декоративне оздоблення фасаду тонкошаровими штукатурками. Мінімальний строк служби системи утеплення 25 років.

Усі системи даного типу іменуються залежно від назви утеплювача-ізолятора, що використовується, і компанії-виробника. До матеріалів, які традиційно використовують у фасадних системах "мокрого" типу належать:

- мінераловатні плиті, плити зі скляного штапельного волокна, вспінений пінополістирол, екструдований пінополістирол (піноплекс) та інші.

Вимоги, що ставляться до утеплювача:

- міцність, достатня щоби витримати шар штукатурки,
- паронепроникність,
- низький коефіцієнт теплопровідності,
- пожежна безпека.

Порівняльна характеристика популярних теплоізоляторів:

Матеріал	*Теплопровідність, Вт/(м □ К)*	*Об'ємна щільність, кг/м³*
Пінополістирол	0,041 — 0,052	40 — 150
Пінопласт	0,05 — 0,064	40 — 125
Пінополіуретан	0,035—0,052	40—80
Плити:		
скловолокнисті	0,064 — 0,07	150
мінераловатні	0,035 — 0,039	90 — 180
Піноізол	0,028—0,040	8—25

Як радять фахівці, найоптимальніші варіанти ізолятора — мінеральна вата та пінополістирол. Вони практично не відрізняються за своїми теплоізляційними властивостями, а от за паропроникністю зовсім різні.

Мінеральна вата створює незначний опір парам води. Вони легко проникають крізь огороджуючу конструкцію, а конденсат ефективно видаляється. Будинок "дихає". При цьому оздоблювальні матеріали повинні мати високу паропроникність. Тому при утепленні фасаду мінеральною ватою для оздоблення краще застосовувати мінеральні чи полімерні штукатурки з високою паропроникністю.

Мінераловатні плити мають ще одну перевагу: вони не займаються при прямому контакті з вогнем (на відміну від пінополістиролу).

Пінополістирол, навпаки, має дуже низьку паропроникність і створює великий опір проникненню парів води. Тому в стіні будинку вміст парів буде дещо вищим, що створить умови для її зволоження. Але, оскільки точка роси знаходиться в утеплювачі, в стіні конденсат не утворюватиметься. Якщо у приміщенні достатня вентиляція і не має такої надлишкової вологи, як, наприклад, у лазні, басейні, то жодних проблем не буде. При цьому паропроникнення оздоблювальних матеріалів уже не відіграватиме такої важливої ролі та й вибір типу штукатурки може бути довільним. Пінополістирол, на відміну від мінеральної плити, має низьку щільність. Це означає, що при утепленні пінополістиролом навантаження на фундамент і стіни буде значно меншим, аніж при утепленні мінеральною плитою. Це особливо актуально для старих будинків. І найголовніше: пінополістирол майже вдвічі дешевший за мінеральну вату.

Міжстінна теплоізоляція

Суть її в тому, що між внутрішньою і зовнішньою стінами будинку, де зазвичай залишають повітряний прошарок, кладуть теплоїзоляційний матеріал (знову ж таки чи пінополістирол, чи мінеральну вату, чи скловату). Цю технологію в будівництві застосовували ще в 19 сторіччі, але за утеплювач правив тоді торф або мох.

Використовуючи технологію міжстінної теплоізоляції важливо, щоби спеціалісти якісно виконали свою роботу. Адже, якщо плити пінополістиролу не прилягатимуть щільно одна до одної, і не будуть надійно прикріплені до стіни, то ефект теплоізоляції значно знизиться.

Порівняно недавно на ринку України з'явився новий матеріал — піноізол, який ідеально підходить для міжстінної теплоїзоляції. Піноізол виготовляється безпресовим способом, без термічної обробки із пінопоутворюючої суміші, яка складається з карбамідформальдегідної (полімерної) смоли, піноутворювача, каталізатора отвердіння та інших. Піноізол заливається між стінами з допомогою рукава від спеціального міксера. Заливку можна провадити поетапно (наприклад, перший по-

верх, потім — другий), головне, щоби між стінами не було ніяких перепон. Початкове отвердіння відбувається через 20 хв, а вже через 4 години матеріал стає пружним. Завершальний етап отвердіння займає 2—3 дні.

Деякі фахівці стверджують, что піноізол набагато вигідніший за пінополістирол: і за наближеними теплоізоляційними характеристиками, і за ціною, і головне, що піноізол не горить.

Навісні вентильовані фасадні системи

Навісні вентильовані фасадні системи складаються із збірного каркаса, утеплювача й декоративного оздоблення. На стіні кріплять шар утеплювача, потім монтують вертикальні несучі профілі, на яких розміщують зовнішнє оздоблення будинку. За рахунок зазору між облицюванням і теплоізолятором створюються умови для швидкого випаровування конденсату циркулюючими повітряними масами. Температура повітря всередині конструкції на кілька градусів вища, аніж на вулиці, за рахунок чого утворюється щось подібне на повітряну завісу. Несучі стіни при цьому типі кріплення не потребують ретельної підготовки та вирівнювання. Крепіжні кронштейни дають змогу виправити похибки конструкцій, дозволяючи змінювати відстань від стіни до облицювання.

Про секрети утеплення та оздоблення зовнішніх стін будинку розповідає **Ждан Сергій Сергійович**, директор компанії "Саліда".

К.: Сергій Сергійовичу, технології утеплення фасадів досить нові для України. Звідки у Вас такий великий досвід у цій галузі?

С.С.: Понад чотири роки я працював у провідних будівельних компаніях за кордоном, а саме в США, мав справу з найрізноманітнішими матеріалами. Знання та досвід, які я дістав там, дозволили мені з успіхом застосовувати різні технології утеплення на практиці уже тут, в Україні.

К.: Яку систему утеплення фасаду рекомендуєте особисто Ви?

С.С.: Спираючись на свій досвід, я рекомендую систему утеплення за "мокрим" типом. Цей метод дуже ефективний і максимально дешевий.

Як ізолятор я рекомендую використовувати пінопласт. Це недорогий матеріал, порівняно з пінополістиролом, і його одного достатньо для ефективного утеплення фасаду. А схема така:

1. Клеїться пінопласт (товщиною 5 см, марка 25). За теплопровідністю він заміняє цегляну кладку товщиною 70 см.
2. Пінопласт додатково кріпиться до стіни дюбелями.
3. Армується пінопласт скловолокнистою сіткою (для попередження тріщин на стінах, як це трапляється при штукатурних роботах).
4. Ґрунтується (для кращої адгезії) з останнім шаром, тобто з декоративною штукатуркою.

Пінопласт і клей ми рекомендуємо брати вітчизняного виробництва, а от захисний шар краще — компанії SPS (Нідерланди).

К.: На будівельному ринку України представлено безліч матеріалів для оздоблення фасадів від різних виробників. Як зорієнтуватися пересічному покупцеві? Якому матеріалу надати перевагу?

С.С.: Ми рекомендуємо використовувати декоративну штукатурку компанії SPS (Нідерланди). На теперішній момент співвідношення ціна — якість на ринку України в цьому випадку найоптимальніше.

Ціна 1 відра декоративної штукатурки (15 кг) — 124 грн. Цієї кількості вистачить на 6 кв.м стіни. Ціна аналогічних матеріалів інших компаній коливається в межах 160—180 грн. (з розрахунку на 6 кв.м).

Багато хто помилково вважають, що для фасаду фасадна фарба найкраща, розраховуючи що це більш економічний матеріал. Але при цьому вони не враховують і високу вартість "безпіщанки", і вартість додаткової роботи. Але, найголовніше, використання фасадних фарб дає захист лише до 0,5 мм шару. А товщина захисного шару декоративної штукатурки від 1,5 мм до 3 мм. Це в 5 разів надійніше! І сама фактура декоративної штукатурки, на відміну від фасадної фарби, приховує нерівності фасаду.

К.: Які строки проведення робіт з утеплення фасаду (наприклад, будинок має площу зовнішніх стін 300 кв.м)?

С.С.: Сьогодні на ринку України багато компаній пропонують послуги з утеплення фасадів. Ціна роботи з матеріалами в середньому коливається від 35 до 40 у.о. (за 1 кв.м). Ціна роботи з матеріалами нашої компанії складає 25—30 у.о. (за 1 кв.м). Термін виконання роботи з утеплення фасаду площею 300—400 кв.м десь приблизно 1 місяць з урахуванням погодних умов.

К.: Як можна знайти вашу компанію?

С.С.: Наші координати такі: *м. Київ, ТОВ "Саліда", 8-067-500-40-36; тел./факс 8(044) 276-01-46, 8(044) 561-54-72.*

Хочу зауважити, що наша компанія має державну ліцензію на фасадні роботи (серія АБ №209877 від 05.04.2005 р.).

Якщо вас зацікавили технології утеплення фасадів, звертайтеся до нас, ми з радістю відповімо на всі ваші запитання.

Ірина Пилипчук

Про внутрішнє утеплення оселі читайте на стор.7

Зміст

МРІЯ УКРАЇНЦЯ — ВЛАСНИЙ ДІМ

Будинок на схилі

Основні технічні характеристики: загальна площа цокольного і першого поверхів — 206 м² (132 м² + 74 м²) Житлова площа — 110 м²

Зводити будинок на схилі — справа досить складна. По-перше, для забезпечення надійності всієї конструкції необхідний складний східчастий фундамент, на зведення якого доведеться витратити чимало дорогих матеріалів. Це не тільки бетон, але й сталь для армування, гравій і пісок для відсипання подушки, гідроізоляція, утеплювач. По-друге, потрібно здійснити значну роботу з планування майданчика і спорудження системи скидання поталих і зливових вод, що навесні й у період затяжних осінніх дощів можуть завдати шкоди території і самому будинку.

Але всі ці витрати і труднощі окупаються додатковою корисною площею цокольного поверху, зручностями і чудовим зовнішнім виглядом будинку. Тому багато забудовників обирають земельні ділянки зі складним рельєфом.

Пропонується п'ятикімнатний житловий будинок для родини з трьох осіб.

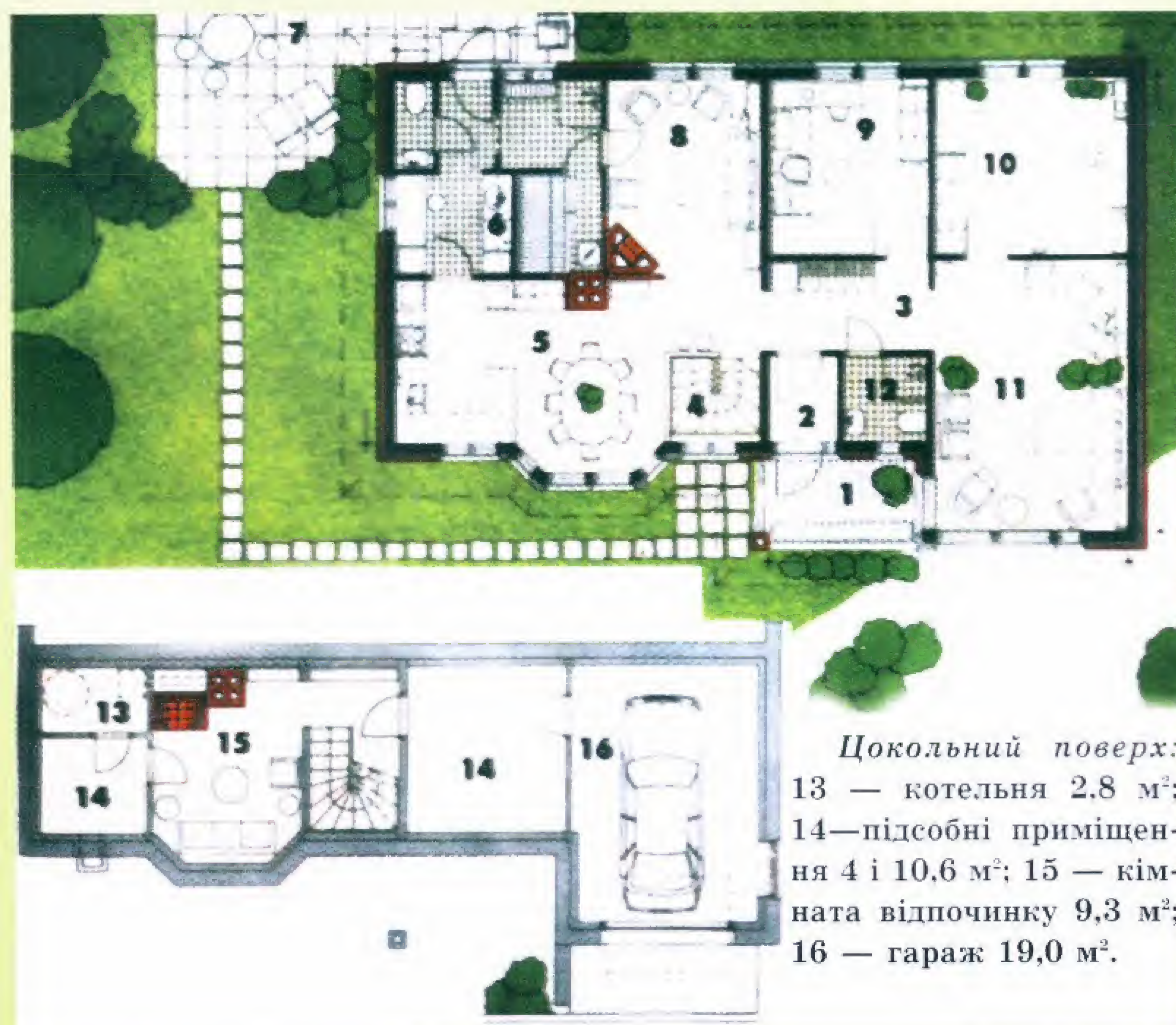
Цокольний поверх споруджений лише під половиною першого поверху, що значно зменшить обсяг земляних робіт. Його приміщення використовуються для господарських потреб. Тут розташовані гараж, котельня, а також кімнати для відпочинку і спортивних занять. На першому поверсі передбачені кухня-їдальня, кімната з каміном і входом до сауни, дві спальні, простора вітальня. У затишному місці влаштовані туалет з душовою кабіною.

Будинок — дерев'яний (із бруса) і обкладений цеглою. Дах має нахил помірної крутості, покритий металочерепицею. Карнизи звисів підшиті дошками і пофарбовані у світлі тони.

Сприятливий мікроклімат у приміщенні підтримується за допомогою надійного опалення і вентиляції — цегляний стояк з кількома каналами повітроводів проходить з кімнати відпочинку в цокольному поверсі на перший поверх і далі виведений вище гребеня даху.

Пологі кам'яні сходи від під'їзної дороги до ґанку, підпірні стінки по схилу, декоративне озеленення, пергола над терасою — усе це дозволяє створити атмосферу спокою і відпочинку в єднанні з природою.

Чудове вирішення будівництва на схилі зображено і на обкладинці (стор.1). Тут архітектор дуже вдало "вписав" будинок у рельєф місцевості.

Перший поверх: **1 — критий ґанок; 2 — вхідний тамбур; 3 — передпокій; 4 — сходи; 5 — кухня-їдальня 18,5 м²; 6 — підсобне приміщення і сауна; 7 — тераса; 8 — кімната відпочинку 11,2 м²; 9 — дитяча 11,2 м²; 10 — спальня 13,7 м²; 11 — вітальня 21,3 м²; 12 — туалет з душовою.**

Цокольний поверх: 13 — котельня 2,8 м²; 14—підсобні приміщення 4 і 10,6 м²; 15 — кімната відпочинку 9,3 м²; 16 — гараж 19,0 м².

Будинок з терасою для чаювання

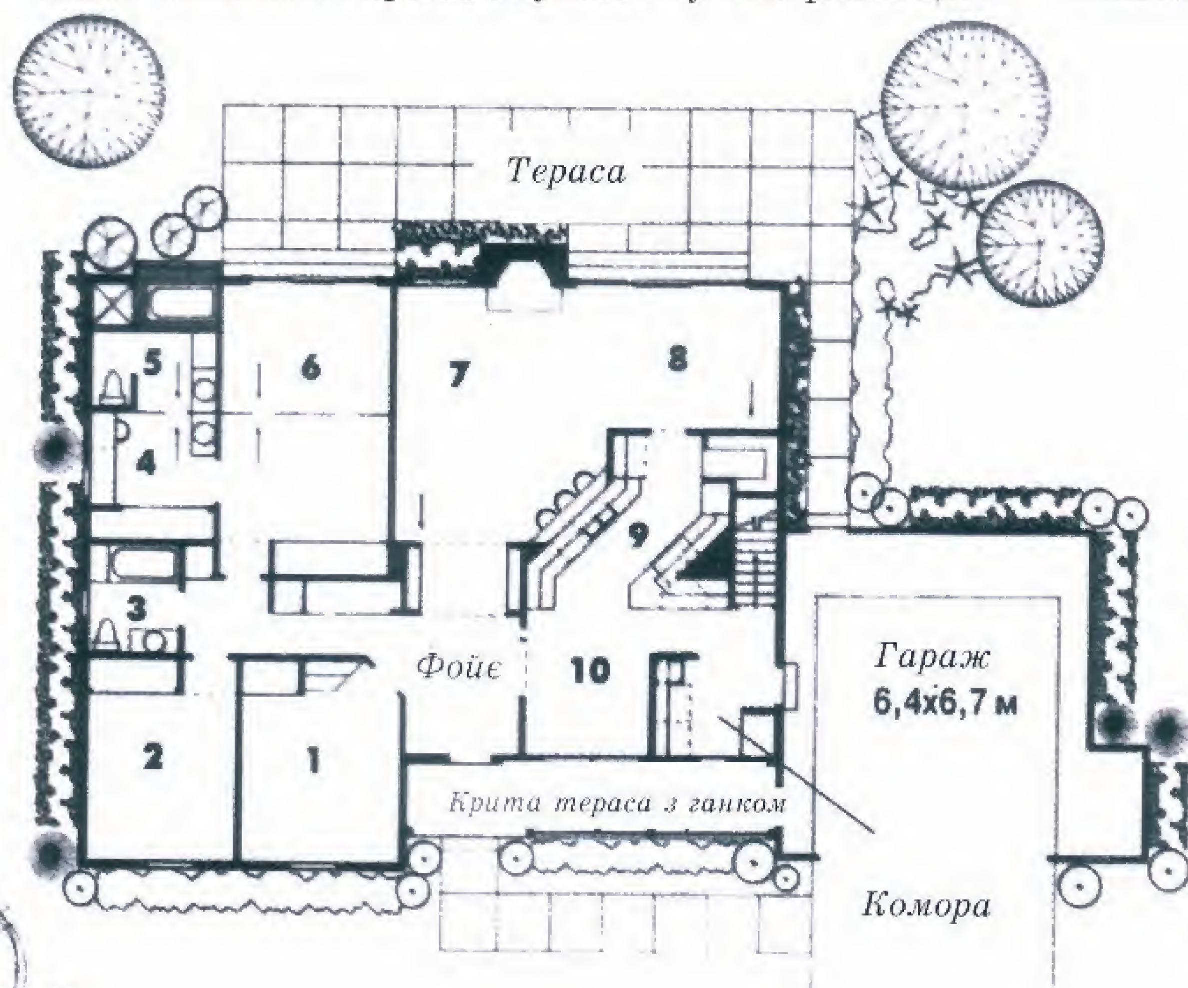
Розміри будинку в плані — 22,5х13,0 м
Загальна площа — 170,2 м²

1 — кабінет/спальня 3,3х3,4 м²;
2 — спальня 3,2х3,5 м²;
3, 5 — ванні кімнати;
4 — туалетна кімната;
6 — спальня господарів 3,6х5,3 м²;
7 — вітальня 4,5х5,3 м²;
8 — їдальня 3,6х2,9 м²;
9 — кухня 4,3х3,6 м²;
10 — кімната для сніданків 2,6х3,1 м²

Це чудове одноповерхове бунгало у традиційному стилі — непогана альтернатива бетонній клітці в задимленому мегаполісі. Акуратно викреслені фасади, відсутність зайвих архітектурних елементів, стриманість опорядження — усе свідчить про "інтелігентність" особняка. Приємне враження створює і ландшафт біля будинку. Він, як вміло підібрана рама до безцінного полотна живописця, не відволікає увагу від роботи майстра, а лише є тлом для неї.

Планування котеджу також нікого не розчарує. Адже тут є все, що потрібно для комфортного проживання. Праворуч від входу — приміщення для сімейного відпочинку. Це розкішна вітальня, оригінально відділена від кухні барною стійкою, їдальня і невеличкий куточок для сніданків. Ліворуч — простора спальня господарів, яку доповнює ванна кімната і окремий туалет. Тут же розміщені ще дві спальні, одна з яких цілком може використовуватися як кабінет.

Ще одна характерна риса цього зручного будинку — крита веранда, розташована в заглибленні головного фасаду — тут можна посидіти з газетою за чашкою чаю.

Мудрості будівельника

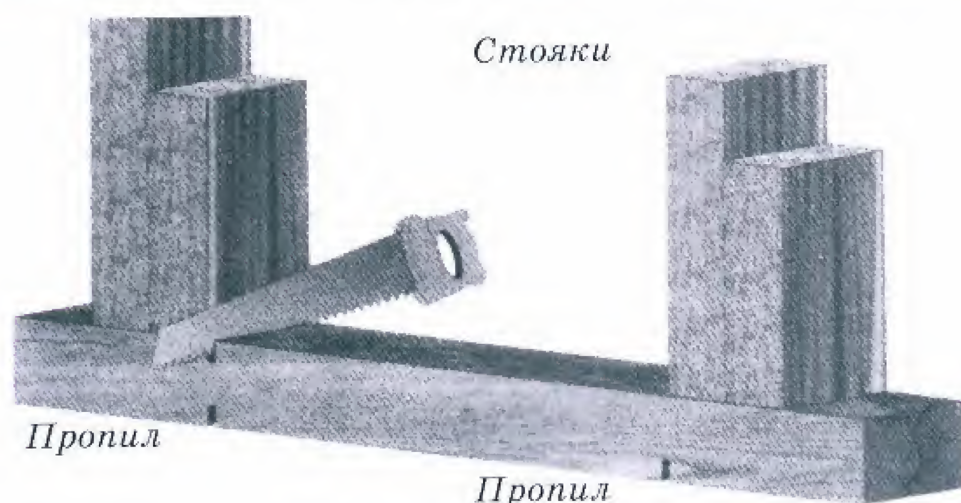
При многості мудрості множиться й клопіт, хто ж пізнання побільшує, той побільшує й біль!

(Біблійна мудрість)

Підготовка обв'язки

Простий прийом дозволяє не тільки забезпечити при підйомі жорсткість каркаса стіни і заощадити час, а й не затупити зуби пилки (особливо під час роботи на бетонній підлозі).

Не видаляйте заздалегідь частину нижньої обв'язки між стояками, де буде влаштований дверний проріз. Перед установленням каркаса зробіть невеликі надпили знизу так, як показано на рисунку.

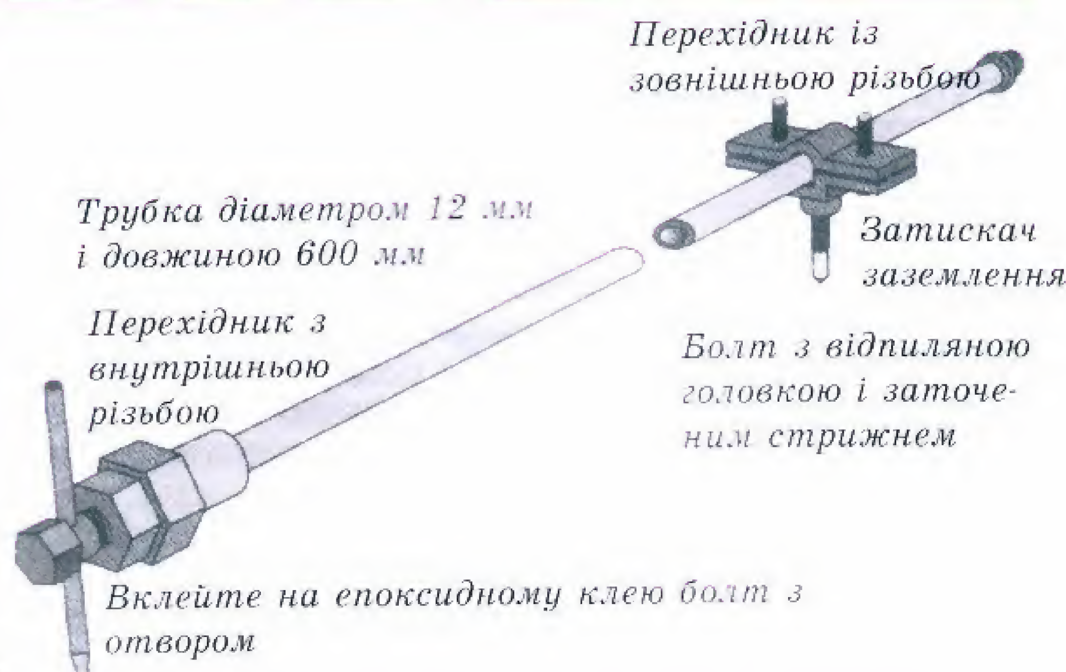

Коли стіна буде вивірена і скріплена з іншими частинами конструкції, вам залишиться лише закінчити роботу, але вже зверху.

Великий циркуль

Циркуль для великих кіл можна швидко виготовити з водопровідної труби й електротехнічної арматури. Для цього до одного кінця труби прикріпіть перехідник із зовнішньою різьбою, а до іншого — з внутрішньою. У перший перехідник вклейте з допомогою епоксидного клею болт з отвором, що використовують для з'єднання проводів великого діаметра. До протилежного кінця труби прикріпіть затискач заземлення. Як вісь можна використати болт зі відпиляною головкою і заточеним стрижнем.

Якщо довжини труби недостатньо, циркуль можна наростити, використовуючи другий перехідник. У тих випадках, коли лінії розмітки потрібно продряпати, закріпіть ще один затискач заземлення із загостреним болтом як рисувалку.

Як забити цвях під кутом

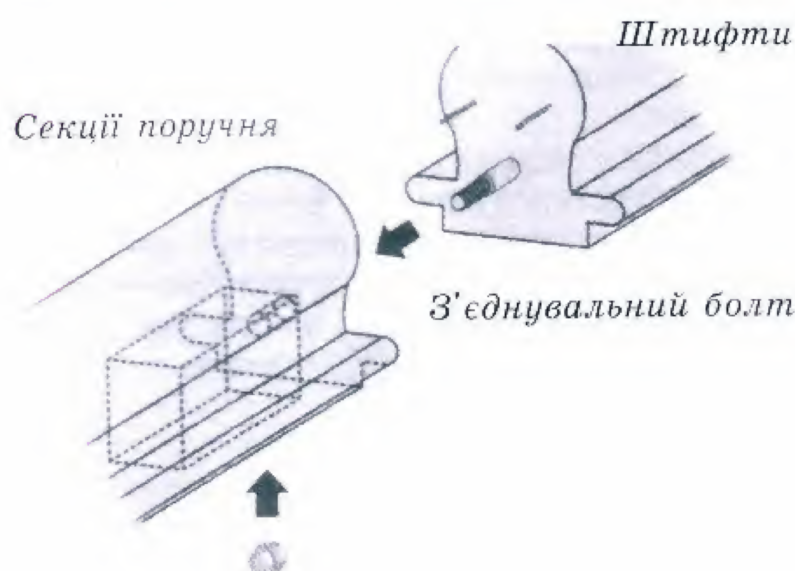
Щоб цвях, який забивають під кутом, не зісковзнув з потрібної точки, скористуйтеся таким

прийомом. Прикладіть головку цвяха до того місця, куди ви хочете забити його під кутом і злегка вдарте по вістрю. На деталі утвориться плоска вм'ятинка, а заодно притупиться кінчик цвяха, і деревина менше розколюватиметься.

Точна стиковка

При скріпленні болтом секцій поручня, щоб вони не прокручувалися один відносно одного, використовуйте штифти (цвяхи з відкушеними головками). Зсуньте секції поручня, а потім затягніть гайку. Стик буде акуратним.

Внутрішнє утеплення оселі

Бетонна стеля

На горищі насипають сухий річковий пісок (товщиною 30—40 мм) і вирівнюють по площині. На нього для гідроізоляції настеляють поліетиленову плівку (товщиною 100—150 мкм) з напуском по 15 см полотно на полотно, стик приклеюють скотчем. Зверху кладуть пінопласт (товщиною 30—40 мм, М35). Потім кладуть армовану сітку (діаметр 3 мм, комірка 100x100 або 50x50 мм), а далі все це заливають стяжкою товщиною не менш як 40 мм. Стяжка — це розчин цементу, піску (співвідношення 1:3) і води.

Дерев'яна стеля

Набивають на балки знизу дошки — "чорнова" стеля. На горищі між балками на дощату стелю настеляють поліетиленову плівку. Засипають шар сухого піску (товщиною 50 мм) для шумоізоляції. Потім кладуть м'який мінеральний утеплювач (наприклад, мінеральну вату) товщиною 100 мм. Застеляють знову плівкою, а потім на балки настеляють підлогу.

Підлога

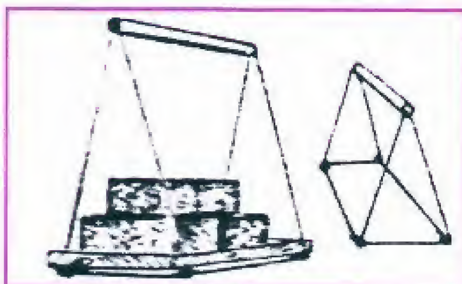
Підлогу із земляною основою утеплюють так само, як бетонну стелю.

Стіни

Для утеплення стін (зсередини помешкання) набивають плівку для гідроізоляції. Потім прибивають на стіни через теплоізоляційні прокладки гіпсокартонні профіля, між ними кладуть утеплювач з мінеральною ватою (товщиною 50—100 мм) або пінопластом (товщиною 20—50 мм). Потім по профілях все це зашивається гіпсокартоном, а зверху стіни оздоблюють.

Гоменюк Василь,
консультант з питань будівництва

Поради господарю*

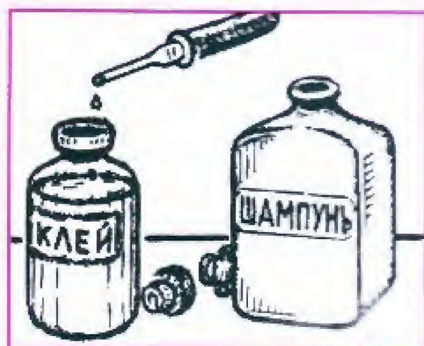
Простий пристрій для перенесення цегли можна легко і швидко виготовити зі шматка сталевої труби і дроту.

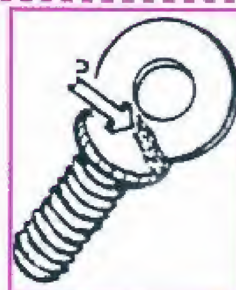
Найпростіше збирати дрібну металеву стружку з допомогою магніту. Але очищати його потім досить важко. Проблему можна вирішити, якщо помістити магніт у целофановий пакет, який після збирання стружки потрібно лише вивернути навиворіт. Магніт буде чистим, а стружка — в пакеті.

Від удару кватирок одна об одну під час протягу скло може розбитися. Запобігти цьому можна, наклеївши на рукоятку зовнішньої кватирки шматочок м'якої гуми.

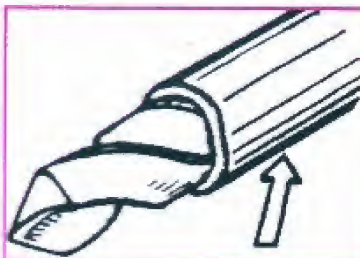
Силікатний клей не загусне, якщо в пляшечку додати 2—3 краплі шампуню і перемішати.

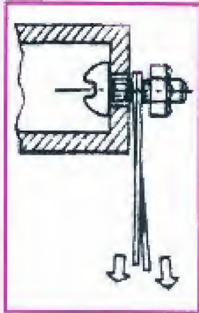
Гвинти з крильчастою головкою набагато зручніші, ніж звичайні, якщо використовувати їх у пристроях затискних чи тих, що часто розбираються. Виготовити такий гвинт можна, вставивши у шліц шайбу відповідного розміру і припаявши її.

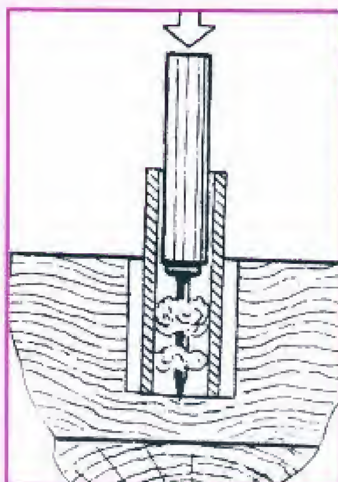
Під час побілки стін чи стелі щіткою вапняний розчин наноситиметься краще, якщо на щітку одягти капронову панчоху в 2 —3 шари.

Роботоздатність свердла, зламаного біля хвостовика, можна відновити, якщо вставити його в латунну чи мідну трубку з внутрішнім діаметром, який дорівнює діаметру свердла. Трубку потрібно обклепати молотком.

Щоб гвинт, головка якого схована за перепоною, не обертався разом з гайкою, яку затягують, потрібно накинути на нього кілька витків нитки або тонкого дроту і злегка натягнути кінці. У результаті тертя гвинт добре утримуватиметься на місці. Кінці нитки після затягування гайки можна обрізати.

Забиваючи цвях у глибокий отвір чи паз, зазвичай користуються проміжним ударником. А щоб цвях просувався у потрібному напрямку і не згинався, слід помістити його всередину трубки, зафіксувавши з допомогою паперу чи пластиліну.

*Просимо читачів надсилати свої поради. Надруковані поради будуть оплачуватись.

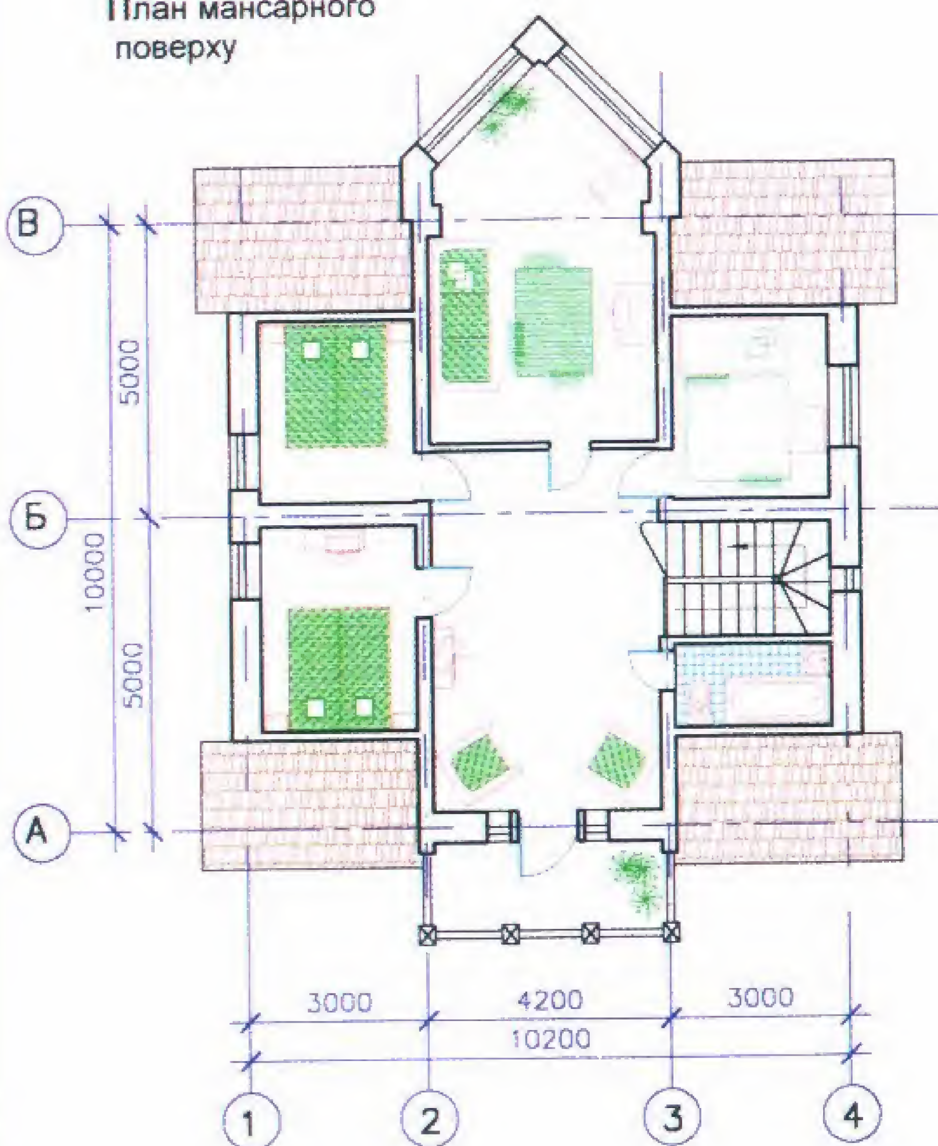

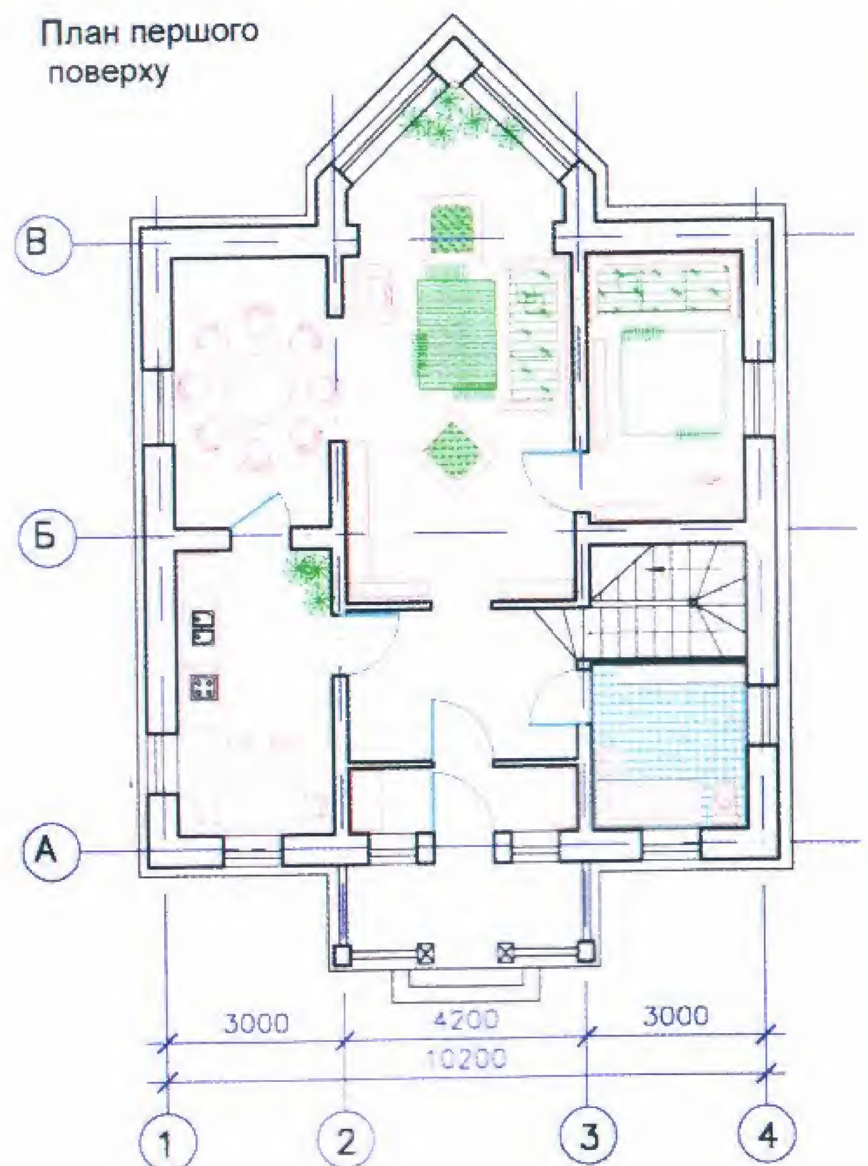
Будинок з елементами класичної архітектури

Архітектура класичного стилю приваблює не одне покоління архітекторів і замовників, але сучасність вимагає творчого підходу при використанні історичних стилів. Так, архітектура запропонованого будинку має лише деякі елементи класичного стилю. Вони проявляються в строгій симетрії побудови фасадів, у спрощеному декорі у вигляді фронтонів при оздобленні віконних прорізів, використанні в композиції фасадів прямокутних і квадратних геометричних форм.

Будинок має сім житлових кімнат (вітальня, їдальня, кабінет, чотири спальні) і п'ять додаткових приміщень загального використання (кухня, холи і санвузли).

На першому поверсі з максимальною доцільністю розміщені кухня, ві-

тальня, їдальня і кабінет. Загальна кімната розташована по осі симетрії головного фасаду і має трикутний, добре освітлений еркер. Зона їдальні пов'язана безпосередньо з кухнею, а кабінет має зв'язок з вітальнею. Кабінет може бути використаний і як гостьова.

Сходи поєднують перший поверх з другим, мансардним. Великий просторий хол верхнього поверху може бути використаний як додаткова загальна кімната, тим більше, що саме сюди виходить камін і хол має вихід на балкон, що розташований над входом. Три спальні досить невеликих розмірів (по 9 кв. м), а четверта спальня має площу 20 кв. м, завдяки еркеру, що повторює контури еркера першого поверху.

Площа приміщень:

1-й поверх, м²: хол – 9; кухня – 11.8; їдальня – 11; вітальня – 30; кабінет – 11

2-й поверх, м²: хол – 22; три малих спальні – 9; велика спальня – 20.

Загальна площа приміщень – 160 м²

Площа житлових приміщень – 100 м²

Площа балкону – 5 м²

Площа забудови – 106 м²

*Кандидат архітектури **С.Б.Зиміна***

Будинок із сауною

Фундамент. Невеликі будиночки з бруса (рис.1) на відміну від важких цегляних споруд не створюють відчутного тиску на ґрунт, тому витрати на спорудження фундаментів до них будуть значно меншими. Якісним є будівництво фундаментів з паль, заглиблених нижче рівня промерзання і об'єднаних стрічковим цоколем. Таке вирішення найдоцільніше при спорудженні будинку на ґрунтах з високим рівнем стояння ґрунтових вод.

На місцевості, де переважають сухі піщані ґрунти, які не здимаються, робота спрощується: тут досить зробити неглибокий (до 0,5 – 0,6 м) стрічковий фундамент на піщаній подушці. Траншея в цьому випадку має бути ширшою, ніж стрічка фундаменту, на 50 – 60 см (рис.2), щоб під час встановлення опалубки не виникало проблем з ґрунтом, що осипається.

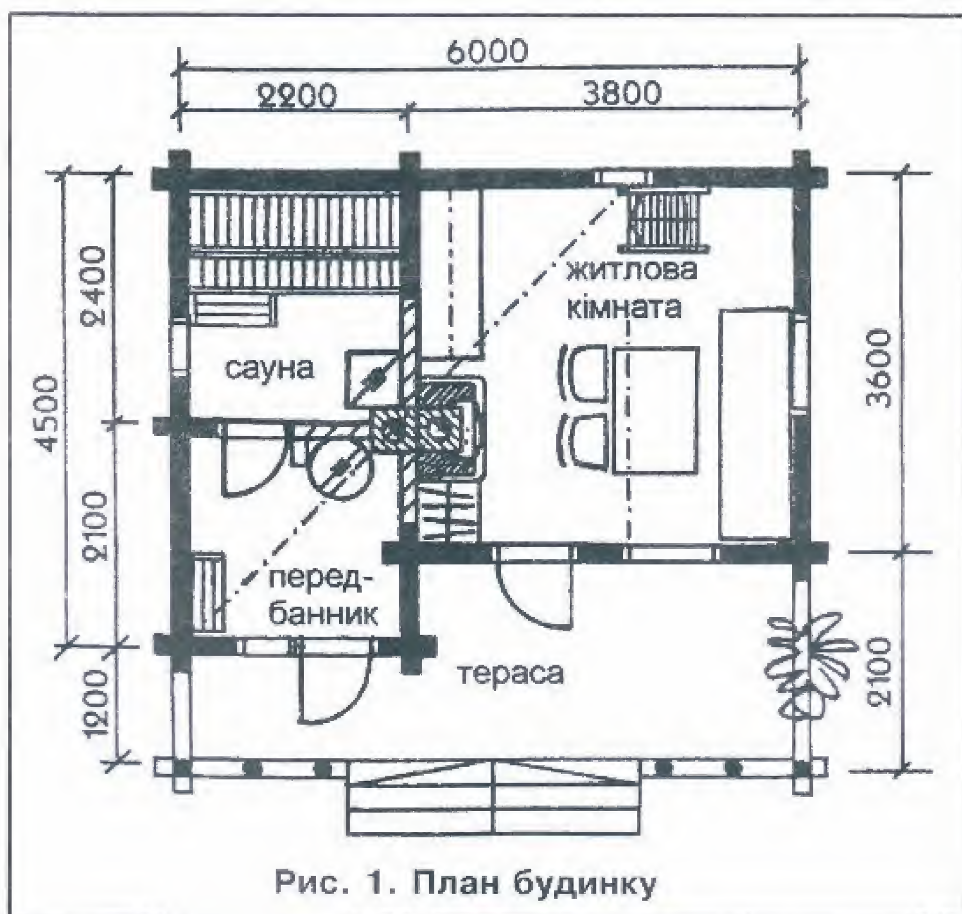

Рис. 1. План будинку

Бетон готують, замішуючи цемент з піском та гравієм. Співвідношення об'ємів його складових залежить від марки цементу. Для фундаменту невеличкого дерев'яного будиночка достатньо, щоб бетон був марки від 30 до 50.

Бетон укладають, ретельно утрамбовуючи суміш в опалубці. Не слід повторювати типової помилки, яку роблять деякі дачники з метою заощадження часу та щоб обійтися без дощок. Вони намагаються укласти бетон, використовуючи стінки траншеї як природну опалубку, не потурбувавшись навіть про піщану подушку.

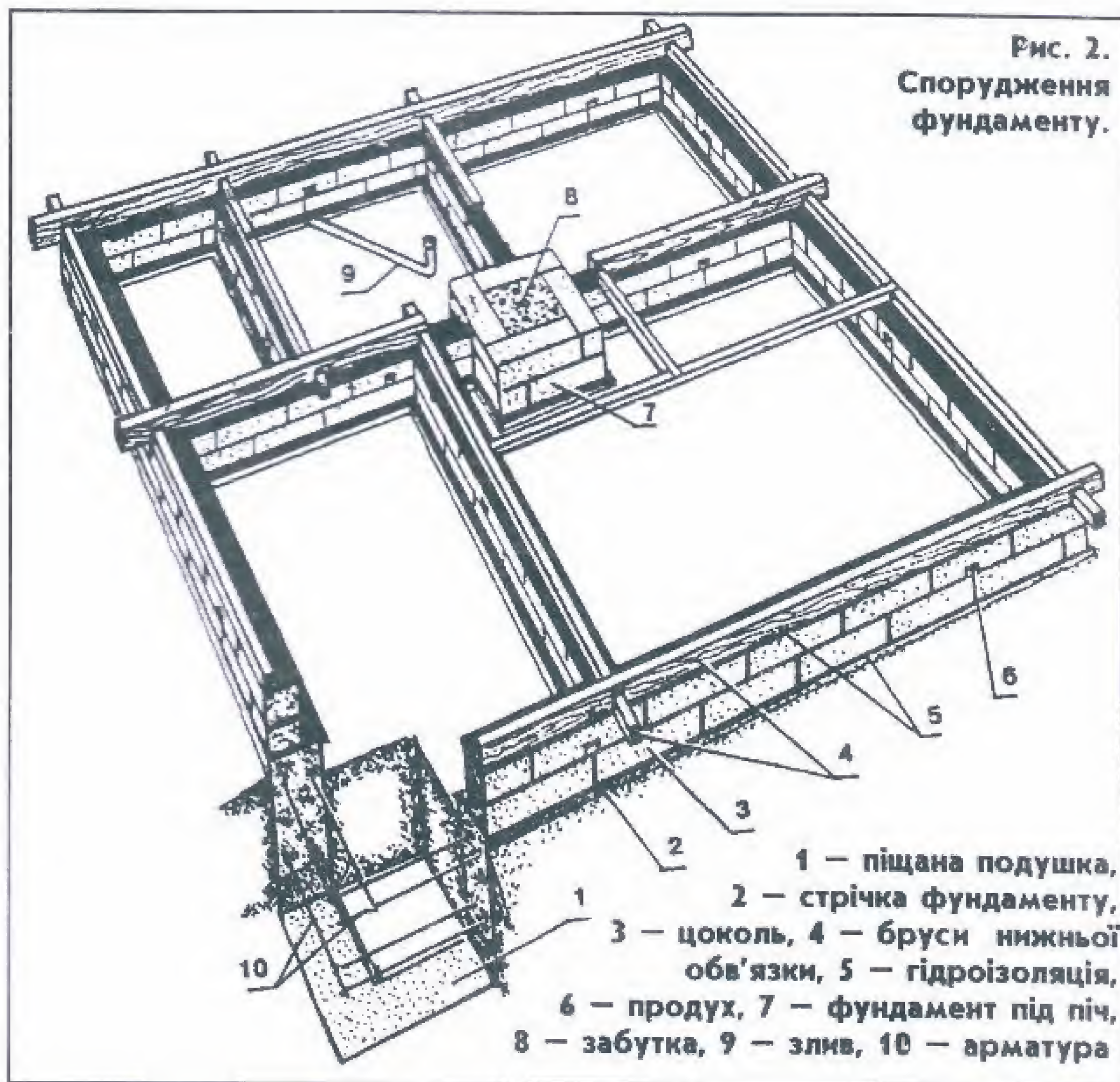

Рис. 2. Спорудження фундаменту.

1 — піщана подушка, 2 — стрічка фундаменту, 3 — цоколь, 4 — бруси нижньої обв'язки, 5 — гідроізоляція, 6 — продух, 7 — фундамент під піч, 8 — забутка, 9 — злив, 10 — арматура

Під час укладання і трамбування бетон перемішується з ґрунтом, що позначається потім на міцності фундаменту.

Іншим гарантом надійності фундаменту є арматура, яку роблять із сталевих прутів діаметром 6—8 мм і якомога більшої довжини. У кутах фундаменту, де прути арматури перехрещуються, їх зв'язують сталевим м'яким дротом. Ідеальним є варіант, коли прута арматури вистачає на всю довжину фундаменту. Якщо ж прути коротші, їх зв'язують так, щоби місця всіх стиків відрізків не опинилися в одному місці. У стрічці бажано забезпечити по 3—4 лінії арматури, розташовуючи їх на відстані приблизно 6—10 см від боковин фундаменту.

Цоколь. Висота цоколю залежить від ґрунту. Чим частіше він буває вологим, тим вищою доводиться робити основу будинку. Але в будь-якому разі варто спорудити підвал, щоб через люк у будинку можна було до нього потрапити і оглянути конструкції.

Під час розробки проекту будиночка необхідно потурбуватися про його правильну орієнтацію відносно рельєфу місцевості. Маючи сауну, хочеться щоб поруч був басейн або душ. Це означає, що слід забезпечити відведення води.

Спорудження коробки будинку. Основний час займають розмітка, вибір пазів і встановлення нагелів, що скріплюють верхні та нижні вінці. Якщо ви придбали неструганий брус, буде потрібний час, щоб обстругати внутрішні та зовнішні боки вінців. Обробляти слід увесь матеріал, який піде на спорудження стін і фронтонів.

Вибір способу з'єднання брусів верхнього і нижнього вінців залежить від товщини і форми їх перерізу. Врізані у напівдерево елементи коробки тримають самі себе, проте бруси верхнього і нижнього вінців необхідно скріплювати між собою. Під тиском верхньої частини конструкції простінок, зібраний з коротких відрізків бруса, може "видавитися" з площини стіни. Бруси скріплюють нагелями (дерев'яними "цвяхами"), просвердлюючи під кожний з них отвори у верхньому і нижньому брусах сусідніх вінців. Верхній брус просвердлюють наскрізь, нижній – до половини. Можна зробити це і по-іншому: просвердлити обидва бруси до половини, розмітивши центри отворів за шаблоном (рис.3).

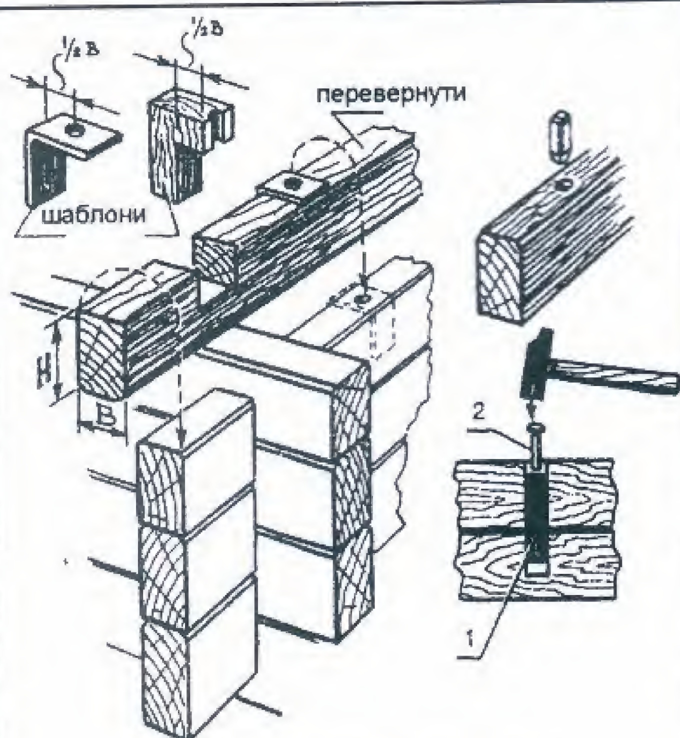

Рис. 3. Складання зрубу — розмітка пазів і кріплення брусів: 1 — сталевий нагель, 2 — добійник

Загальна глибина отворів у верхньому і нижньому брусах повинна перевищувати довжину нагеля на 15-20 мм. Це легко забезпечити, якщо на бураві або свердлі дриля зробити позначки і по них контролювати глибину отвору. Якщо ж у вас є потужний дриль з обмежувачем глибини, то проблем взагалі не буде.

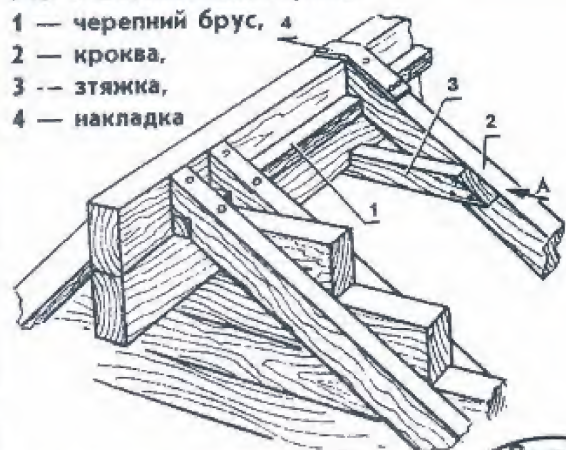

Рис. 4. Встановлення крокв:
1 — черепний брус,
2 — кроква,
3 -- стяжка,
4 — накладка

Вид А

Рис. 5

Нагелі, як правило, заготовляють з брусочків квадратного перерізу. Довжина нагеля трохи більша за висоту бруса H або дорівнює їй (див. рис. 3). Забиваючи нагель, прослідкуйте, щоб його бічна грань була паралельна бічній поверхні бруса – тоді зусилля розпирання бруса буде меншим.

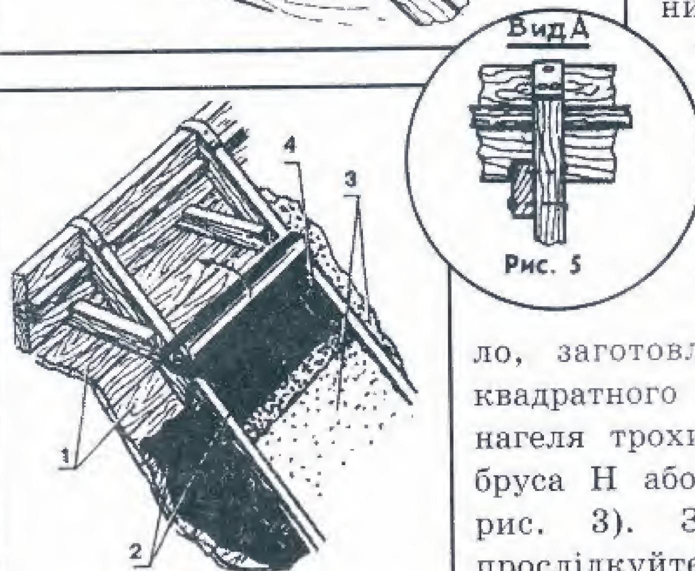

Рис. 6. Утеплення покрівлі: 1 — внутрішня обшивка, 2 — пергамін, 3 — утеплювач, 4 — толеві кнопки

Стержень забивають в отвір повністю, а потім вганяють ще на половину бруса за допомогою добійника (див. рис. 3).

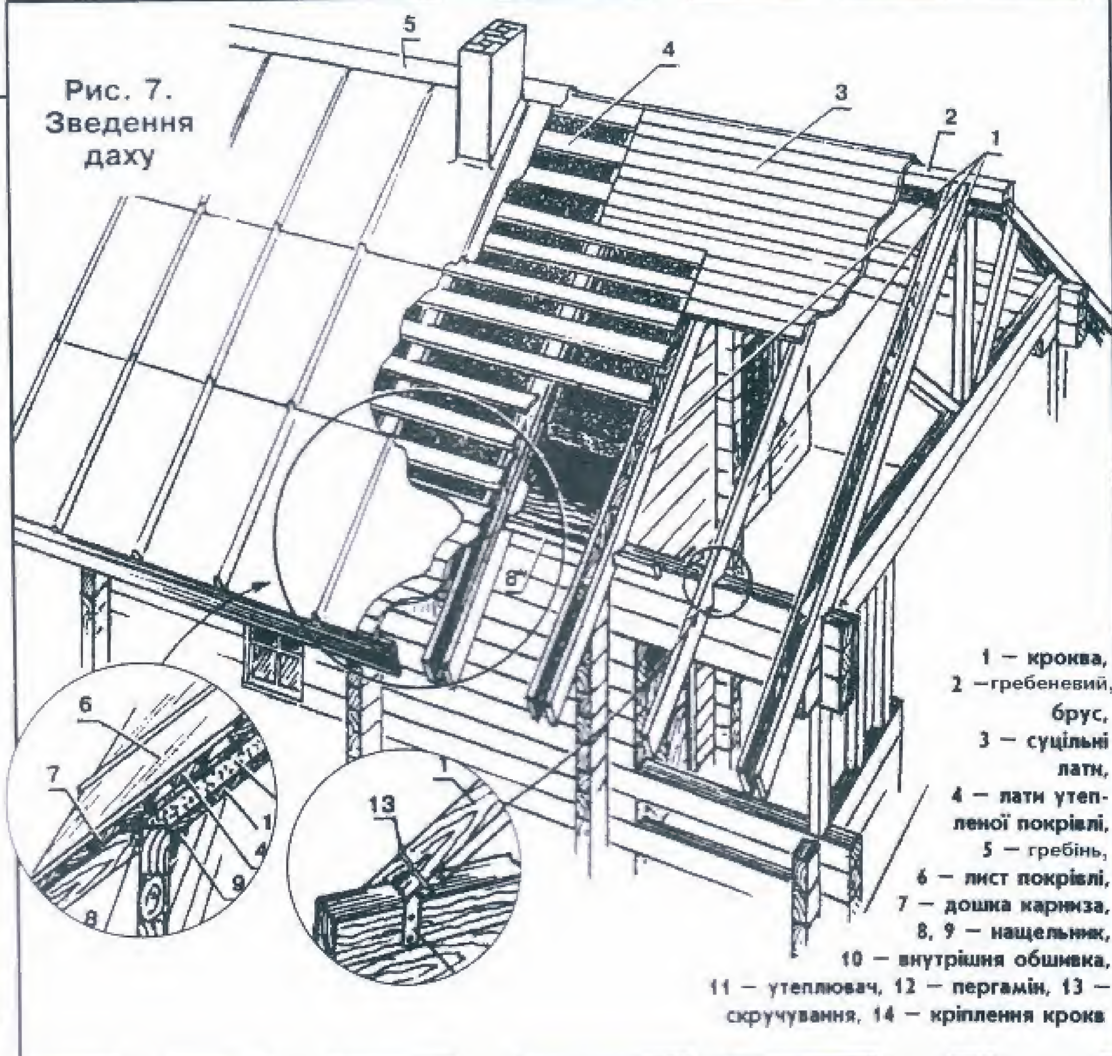

Рис. 7. Зведення даху

1 — кроква, 2 —гребеневий брус, 3 — суцільні лати, 4 — лати утепленої покрівлі, 5 — гребінь, 6 — лист покрівлі, 7 — дошка карниза, 8, 9 — нащельник, 10 — внутрішня обшивка, 11 — утеплювач, 12 — пергамін, 13 — скручування, 14 — кріплення крокв

Перш, ніж свердлити брус, необхідно розчистити місце каналу для нагеля, інакше волокна повстяної прокладки намотаються на свердло і потім їх буде дуже важко витягнути.

Після спорудження коробки будинку до рівня стелі необхідно укласти балки перекриття. Їх врізають у бруси верхньої обв'язки. Відстань між ними 400—500 мм.

Далі починається найвідповідальніший етап — спорудження фронтонів. Для підмостей потрібна стійка опора. Бруси трикутних фронтонів слід надійно закріплювати. Використовуйте пару кроквяних ферм, зафіксованих тимчасовими опорами.

Спорудження коробки будинку завершують встановленням брусів по гребеню даху. Гребеневий брус обпирається на обидва фронтони і вертикальний стояк ганку. Кроквяні ферми виготовляють за одним шаблоном.

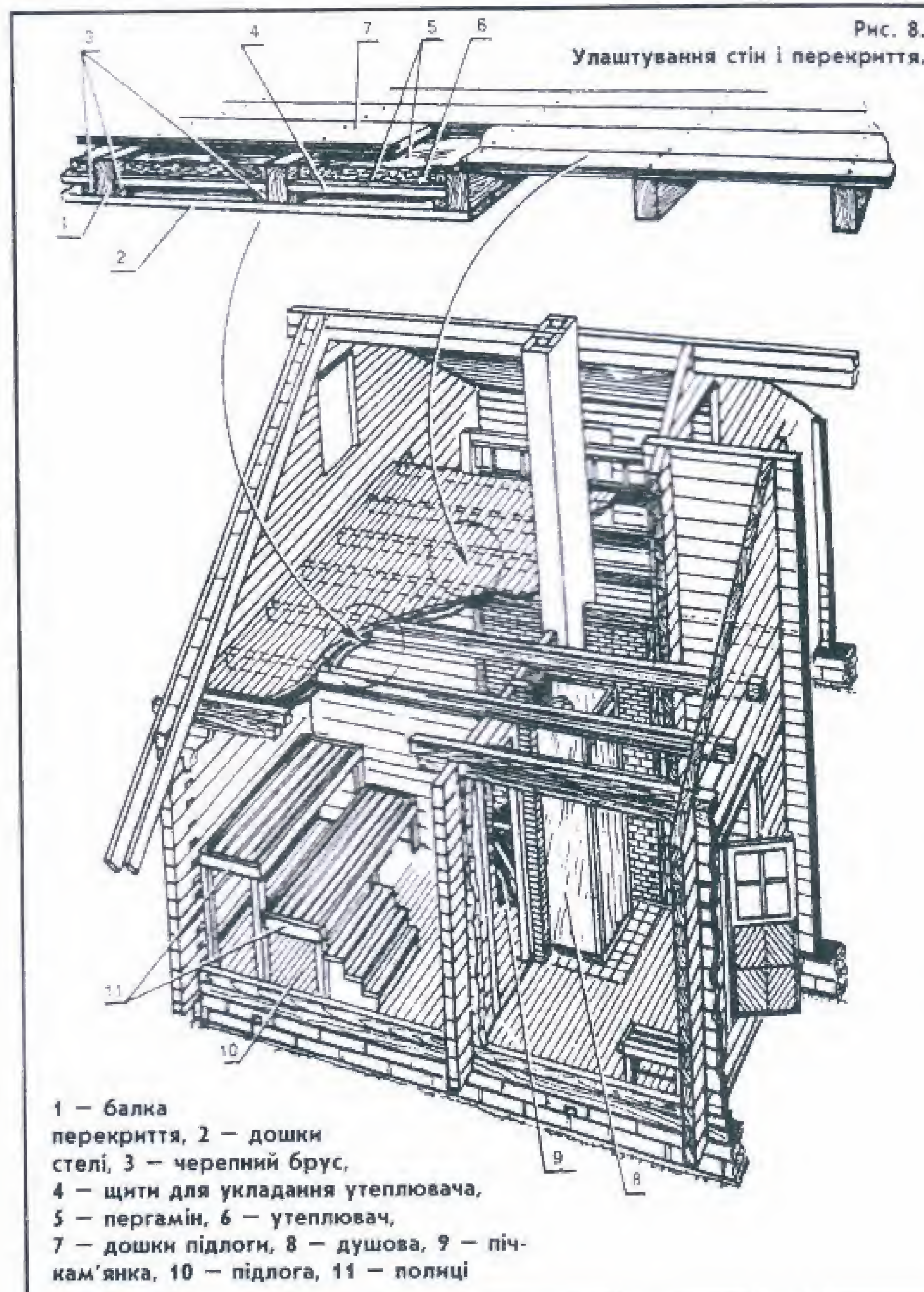

Рис. 8. Улаштування стін і перекриття.

1 — балка перекриття, 2 — дошки стелі, 3 — черепний брус, 4 — щити для укладання утеплювача, 5 — пергамін, 6 — утеплювач, 7 — дошки підлоги, 8 — душова, 9 — піч-кам'янка, 10 — підлога, 11 — полиці

З кожного боку фронтону встановлюють по крокві, які скріплюють брусами фронтону, що виконують роль ригелів у крокв'яній фермі. Крокв'яні ферми у проміжках між фронтонами під гребенем зв'язують бантинами (рис.4 та 5). Це короткі ригелі, які прибивають до обох кроков. Для конструкції по центру бантини вибирають паз для нижнього гребеневого бруса. Усі бантини заготовляють за одним шаблоном.

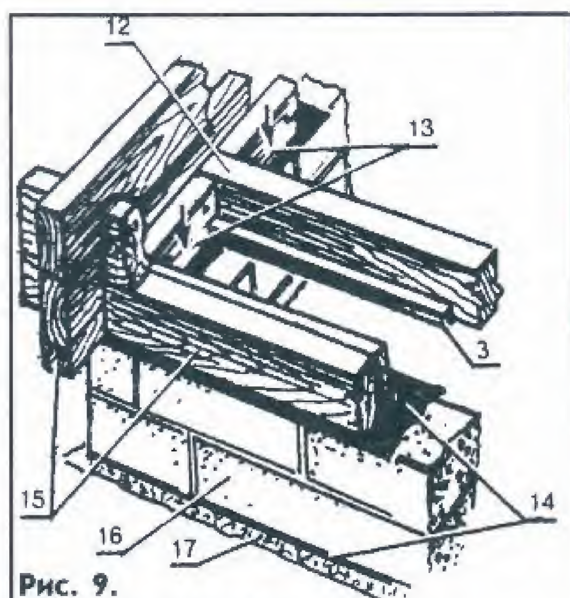

Рис. 9.
Фрагмент основи.
12 — лага, 13 — розпірні вставки,
14 — гідроізоляція,
15 — брус обв'язки, 16 — цоколь,
17 — фундамент

Улаштування покрівлі. Виготовлення даху в такому будинку вимагає значно більших зусиль і витрат, ніж у звичайній літній дачі, оскільки для зимового варіанта потрібне додаткове утеплення.

У нашому випадку оптимальною буде така послідовність робіт. До встановлених кроков знизу підшивають дошки «чорнової» обшивки, створюючи ніби дно для укладання утеплювача між кроквами. За дефіциту пиломатеріалів можна одразу використовувати дошки «чистової» обшивки мансарди. У «корито», що утворилося, настилають пергамін, пришпилюючи його крайки до кроков толевими кнопками (рис.6).

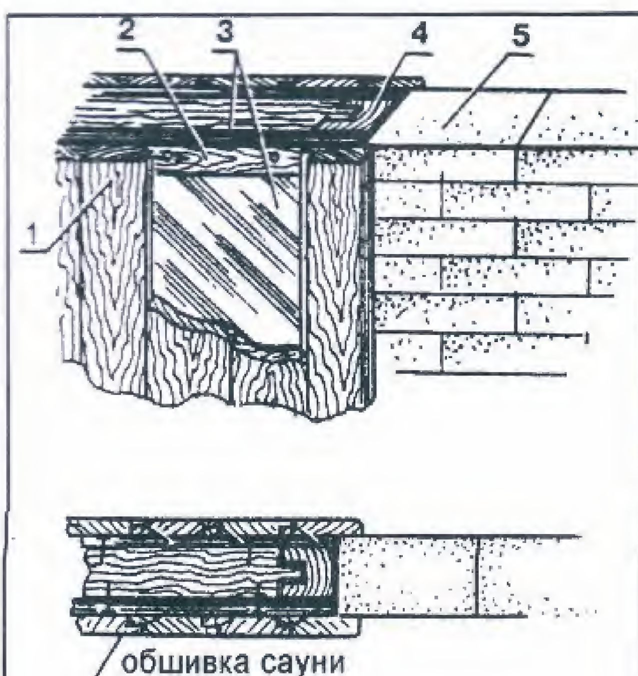

Рис. 10. Стик перегородок:
1 — цегляна кладка, 2 — стояк з пазом,
3 — екран із алюмінієвої фольги,
4 — планки для набивання дошок обшивки, 5 — шпунтована дошка (вагонка)

Слід потурбуватися про те, щоб відстань між кроквами відповідала розмірам плит мінеральної вати і вони щільно входили у заготовлені «корита». Щілини між плитами утеплювача і кроквами виявлять себе взимку, особливо в передранішні години. А «шматування» утеплювача віднімає додатковий час.

Є ще один момент, про який не слід забувати при улаштуванні покрівлі (рис.7). Виконуючи «корита» під утеплювач, прослідкуйте, щоб у нижній частині схилів даху торці «коробів» не були зароблені суцільним шаром пергаміну. Інакше калюжі від дощу, який застав вас зненацька, застоюватимуться у нижній частині вже виготовленого схилу. Тому захист покрівлі на період її виготовлення слід продумати особливо ретельно.

Внутрішнє оздоблення. Захистившись від непогоди, можна спокійно опоряджувати внутрішню частину будинку (рис.8). В першу чергу роблять підлогу. Зимовий будиночок потребує утеплення не лише покрівлі, але й підлоги. Виконувати його в передпокої й на ґанку не обов'язково. Настеливши підлогу, розпочинайте виготовлення сходів.

Поручні для сходів і огородження на «другому поверсі» обов'язкові. Брус, що використовують як верхнє огородження, встановлюють ще до виготовлення фронтонів. Його слід міцно закріпити, застосовуючи стояки з бруса. Стояки врізають великими шипами в балку перекриття і брус огородження.

Сауна. Робота над опорядженням сауни вимагає особливої ретельності. Інакше стіни з щілинами будуть погано тримати тепло, пара стане проникати в житлову частину будинку і мансарду з усіма наслідками, що витікають звідси.

Перегородки з брусів, викладені в центрі будинку, прилягають до цегляної кладки каміна (рис.11). Стик дерев'яної і цегляної перегородок повинен відповідати двом взаємовиключаючим вимогам. З одного боку, він повинен бути надійно закладений, а з іншого – не перешкоджати взаємному переміщенню цегляної і брусової перегородок, оскільки брусові стіни, між вінцями яких прокладені смуги утеплювача, протягом 1,5—2 років після будівництва будуть осідати. Величина осадки тим більша, чим товщий шар утеплювача між брусами. Вона залежатиме і від вологості використаного вами пиломатеріалу.

Одним з варіантів може бути з'єднання (рис.10), за якого бруси перегородок входять шипами в пази вертикального стояка. Його зв'язують з цегляною стінкою і при кладці каміна.

Обшивати дерев'яні стіни сауни необхідно шпунтованою дошкою по набитих горизонтально рейках-маяках (див. рис.10). Рейки слід розташувати так, щоб вони притискували стики смуг фольги, яку використовують як екран. Це дозволить добре ізолювати пару від мансарди і житлової кімнати. Вагонка має бути сухою (8—10%). Інакше, розігріваючи сауну до 110—120 °С, ви влаштуєте їй таку «сушку», що навіть щільно підігнані шпунтові дошки зіщуляться і виникнуть широкі щілини. Стеля сауни обшивається так само, як і стіни.

Конструкція полиць в парній проста: на вертикальних стояках закріплюють поперечки, потім на них укладають щити з гладко струганих дощок. Знадобляться три ряди стояків: два – біля протилежних стін і один – посередині. Обов'язкова вимога – головки цвяхів або шурупів, що використовуються для кріплення, необхідно втопити так, щоб до них не можна було доторкнутися. Висота стояків визначається з таким розрахунком, щоб на верхній полиці можна було сидіти, не торкаючись головою стелі.

Зовнішнє оздоблення складається з встановлення наличників на вікна і двері, карнизних і лобових дощок, обробка будинку захисними сумішами і фарбування. Зберігати природний колір натурального дерева довго не вдається – через рік-два деревина темніє і втрачає свою привабливість. До того ж будинок, відкритий дощам, слугуватиме недовго.

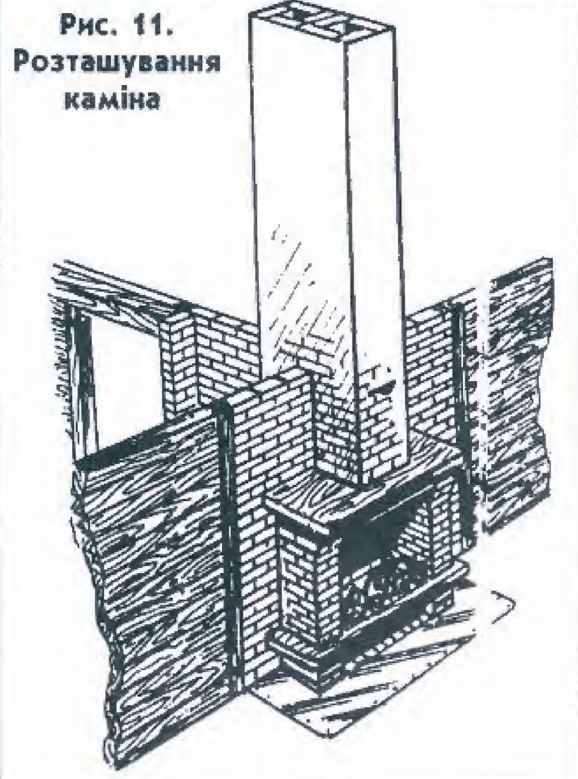

Рис. 11. Розташування каміна

Тому зовні його покривають сумішшю, що попереджає гниття деревини, а потім фарбують, підбираючи оздоблення за своїм смаком. У продажу є готові суміші, які підкреслюють текстуру дерева і в той же час запобігають гниттю. Виробники гарантують зберігання кольору натуральної деревини до 5 років, після чого обробку слід повторити.

БУДУЄМО ГАРАЖ

Гараж на присадибній ділянці може одночасно бути майстернею і погребом для зберігання продуктів.

Види гаражів. Гаражі можуть бути дерев'яними, металевими чи цегляними. Дерев'яні гаражі не відповідають вимогам протипожежної безпеки; у металевих — відсутні оптимальні умови: влітку жарко, взимку і восени утворюється конденсат, що спричинює корозію металевих частин автомобіля. Через це недоцільно встановлювати й металеві ворота в цегляному гаражі.

Обладнання — це освітлення, вентиляція, стелажі для зберігання деталей, водопровід. Гараж повинен бути сухим, оптимальна температура 5 С, відносна вологість 50—70% .

Порада!
Найкраще будувати гараж на рівні землі, але можна й нижче.

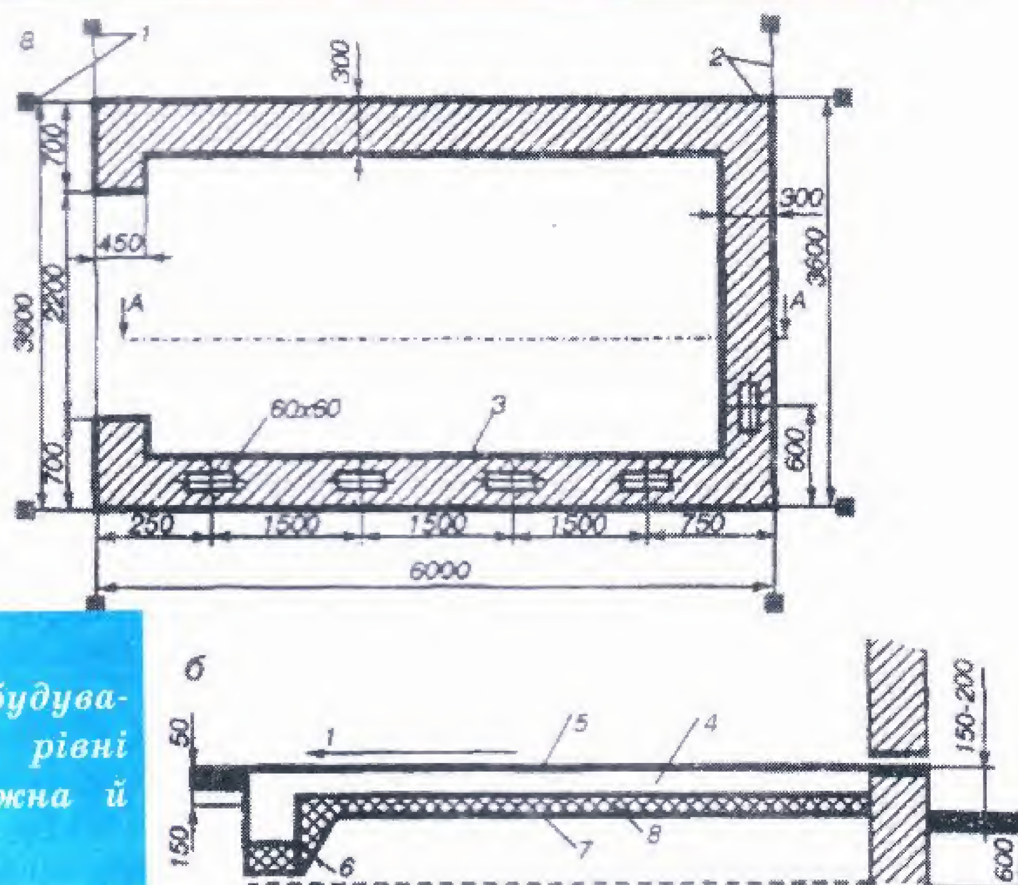

Рис. 1. Схема трасування (а) і план фундаменту (б): 1 — дерев'яні кілочки; 2 — шнур; 3 — банкет; 4 — поверхня грунту; 5 — бетонна підлога; 6 — поріг воріт; 7 — ізоляція; 8 — засипка гравію

Вибір місця для гаража і зведення фундаменту. Місце для гаража визначено, тепер необхідно підготувати робочий майданчик. Для цього видаляють ґрунт на глибину 10 — 15 см, виконують розмітку, дотримуючись прямокутності кутів; забивають кілочки в усіх кутах, натягують шнури. По розмітці копають котлован для фундаменту. У сухому піщаному ґрунті його глибина 60 см; у глинистому — 80 см. Для закладання цоколя зверху котловану зовні й усередині укладають дошки або бруси по розміру гаража. У котлован заливають бетон і ретельно утрамбовують. Кріпильні елементи встановлюють до затвердіння бетону. У бетон можна додати биту цеглу, щебінь. Фундамент зведений і тепер можна робити підлогу.

Вимога!
БНіП передбачає тільки площу безпосередньо гаража, а вся площа (з майданчиком для профілактики, миття) не повинна перевищувати 40 м².

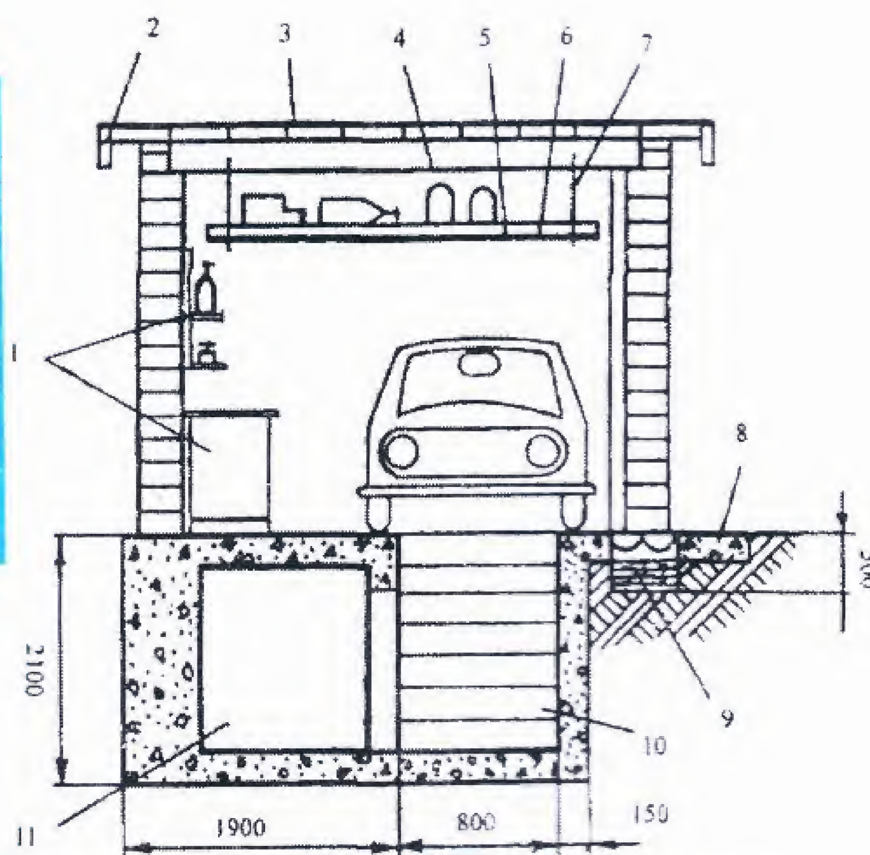

Рис. 2. Гараж з обладнанням, оглядовою ямою і підвалом: 1 — верстак з лещатами та стелажі; 2 — лицювальна дошка; 3 — руберойд; 4 — балка перекриття; 5 — балка навісної стелі; 6 — щит антресолей; 7 — петля навіски антресолей; 8 — вимощення; 9 — фундамент; 10 — оглядова яма; 11 — підвал

Підлога. На майданчик насипають 10-сантиметровий шар піску, який утрамбовують. Зверху кладуть толь або промаслений папір. Якщо підлога бетонна, то бетон розподіляють рівномірним шаром товщиною 10—12 см. Щоб товщина поверхні була рівномірною і мала однаковий похил у бік воріт, рекомендується в подовжньому напрямку від стіни, на відстані 60 см укласти дві дерев'яні планки з потрібним нахилом. По цих планках (поставленою на ребро дошкою) вирівнюють бетоновану поверхню. Потім планки забирають і бетоновану поверхню затирають теркою.

Порада!
Оглядова яма. У приватних гаражах часто влаштовують оглядову яму, проте її будівництво не рекомендується, оскільки випаровування і конденсат, що утворюється від перепаду температур, спричинює корозію днища авто, який ставлять, як правило, над ямою.

Стіни кладуть в 1/2 цеглини з кутовими і проміжними стовпами в 1 цеглину. Переваги такої кладки в тому, що ніші між стовпами всередині гаража можна використовувати для встановлення полиць і стелажів.

Дах односхилий, пологий, з дерев'яних балок, що поставлені на ребро і спира-

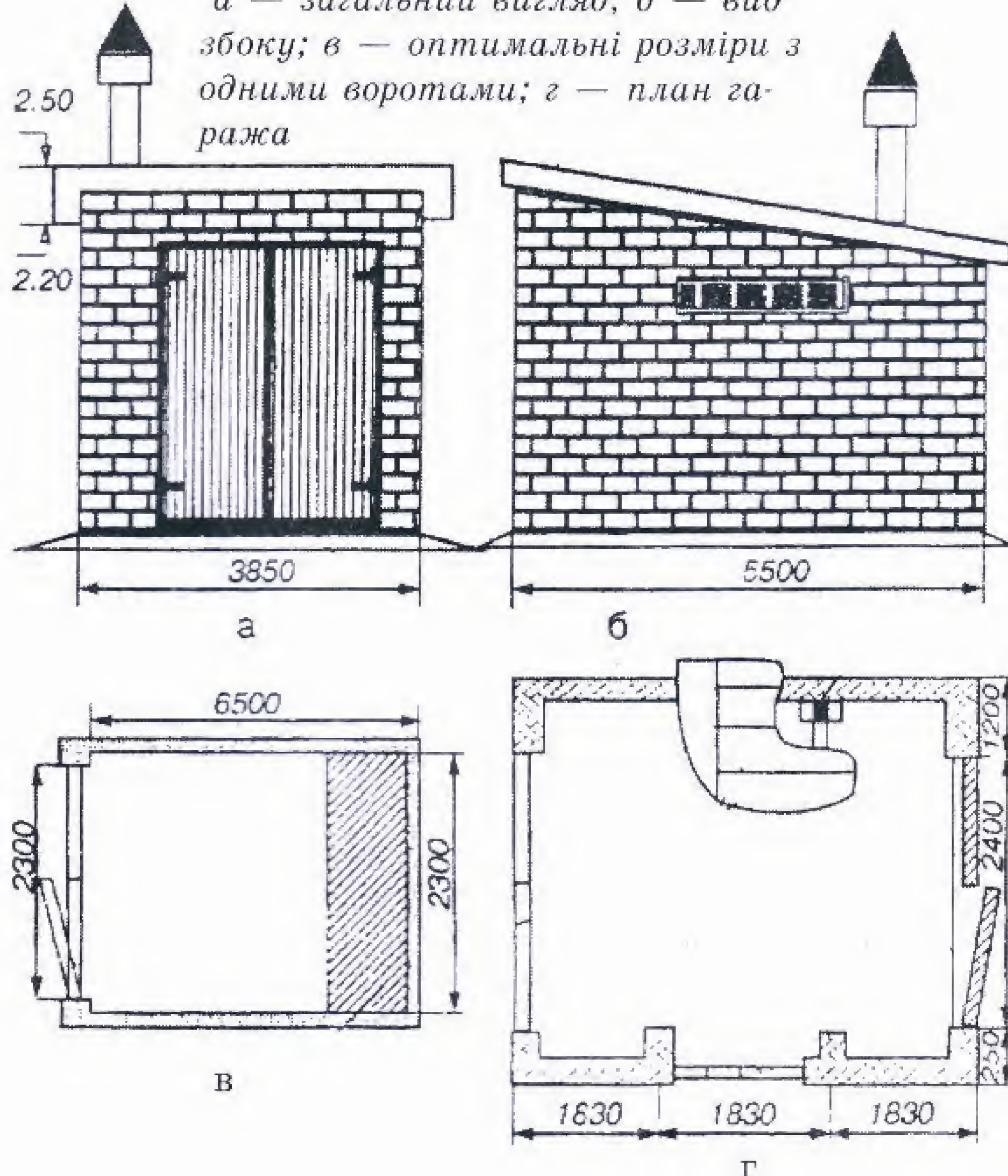
ються на стовпи, із суцільною обшивкою з дощок товщиною 40—50 мм.

Гідроізоляція даху — три шари руберойду і заливання гарячим бітумом з наступним обсипанням піском.

Ворота. Особливість такого гаража в тому, що влаштовуються дві пари стулкових дерев'яних воріт. Друга пара призначена для виїзду на розташований з боку двору майданчик для миття і профілактики машини. Внутрішні розміри гаража становлять 9,5x5,2 м, що дозволяє раціонально використовувати простір уздовж стін. Стулки воріт розміщені не посередині, а ближче до лівого боку (для зручності виходу з машини). Стулки воріт складаються з каркаса, обшитого вагонкою (185x170 см). З боку двору в одній зі стулок робиться хвіртка з внутрішнім запором. Виїзні ворота для зручності користування обладнані знімною дошкою, що дає змогу легко відкривати й закривати їх у непогоду. Разом із звичайними воротами для зручності роблять перекидні і шторні ворота, які займають менше місця.

Вікна. Вентиляція. У бокових стінах влаштовують вікна із склоблоків. Вентиляція забезпечується витяжною азбоцементною трубою діаметром 150 мм з насадками і ковпаком. Насадок прикріплений до труби стяжним хомутом; ковпак у вигляді подвійного конуса — до насадка на трьох лапах. Дефлектор виготовляють з листового оцинкованого заліза. Нижній кінець вентиляційної труби розташовують близько до підлоги.

Рис. 3. Цегляний гараж: а — загальний вигляд; б — вид збоку; в — оптимальні розміри з одними воротами; г — план гаража

Увага!
На задній стінці гаража на висоті бампера машини бажано прикріпити дерев'яну дошку, гуму — для запобігання можливим ударам при в'їзді в гараж.

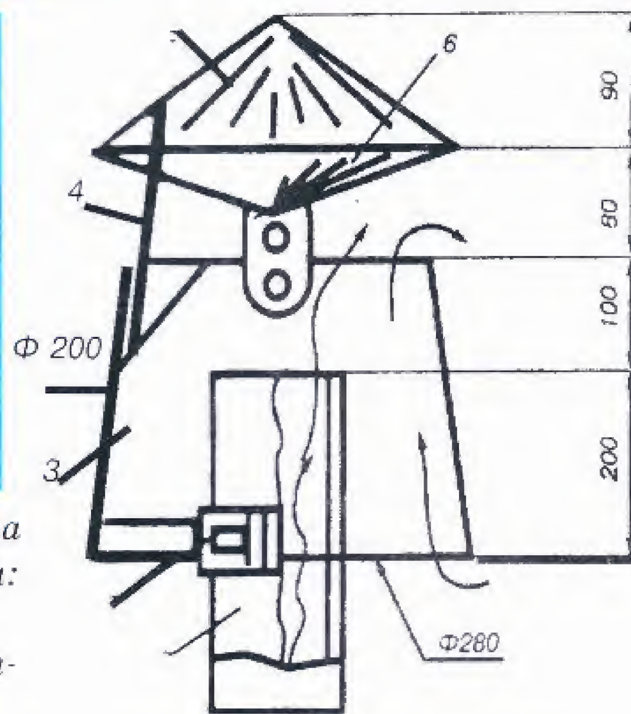

Рис. 4. Витяжна система гаража: 1 — труба; 2 — хомут кріплення; 3 — конусний насадок; 4 — лапка кріплення ковпака; 5 — ковпак; 6 — ковпак з подвійним конусом

Варто врахувати!
Майданчик перед воротами має похил назовні не більше 1 м. У найнижчому місці влаштовують стік для води з відведенням у каналізаційну мережу. По верхній частині рампи можна зробити укіс і зміцнити його, що поліпшить оглядовість.

Підлога цементна, без оглядової ями. Якщо запланована одна пара воріт, то розмір гаража повинен становити 2,9x6,5 м. Нерідко гаражі будують з двосхилим дахом, що пояснюється використанням горищного приміщення для зберігання домашнього скарбу.

Утеплення цегляного гаража обов'язкове, якщо автомобіль експлуатується цілий рік.

Влаштування оглядової ями виправдано в місцевостях з рівнем стояння ґрунтових вод нижче 2,5—3 м. У такому випадку під гаражем доцільно будувати і підвал для зберігання продуктів.

Але спланувати гараж необхідно так, щоб місце стоянки автомобіля було не над оглядовою ямою і не над люком у підвал.

Ширина оглядової ями має бути на 10—15 см меншою за відстань між колесами автомобіля, а глибина такою, щоб людина, не згинаючись, могла в ній працювати.

Стіни і підлогу бетонують, а по верхніх краях кріплять металеві кутики, щоб колеса машини не могли зісковзнути. Підлога у гаражі повинна тривалий час витримувати механічні навантаження, бути стійкою проти дії олії та бензину.

При користуванні гаражем рекомендується ставити автомобіль вихлопом до воріт. Влаштування гаража нижче рівня поверхні землі можливе, якщо підвальні приміщення використовуються повністю, а стеля підвального приміщення вогнестійка.

В'їзна рампа має велике значення, зокрема для заглибленого гаража. Похил рампи 10—12% (не більше 15%).

Влаштування навісу. Зберігати автомобіль на присадибній ділянці можна і під навісом (тому що будувати капітальний гараж на

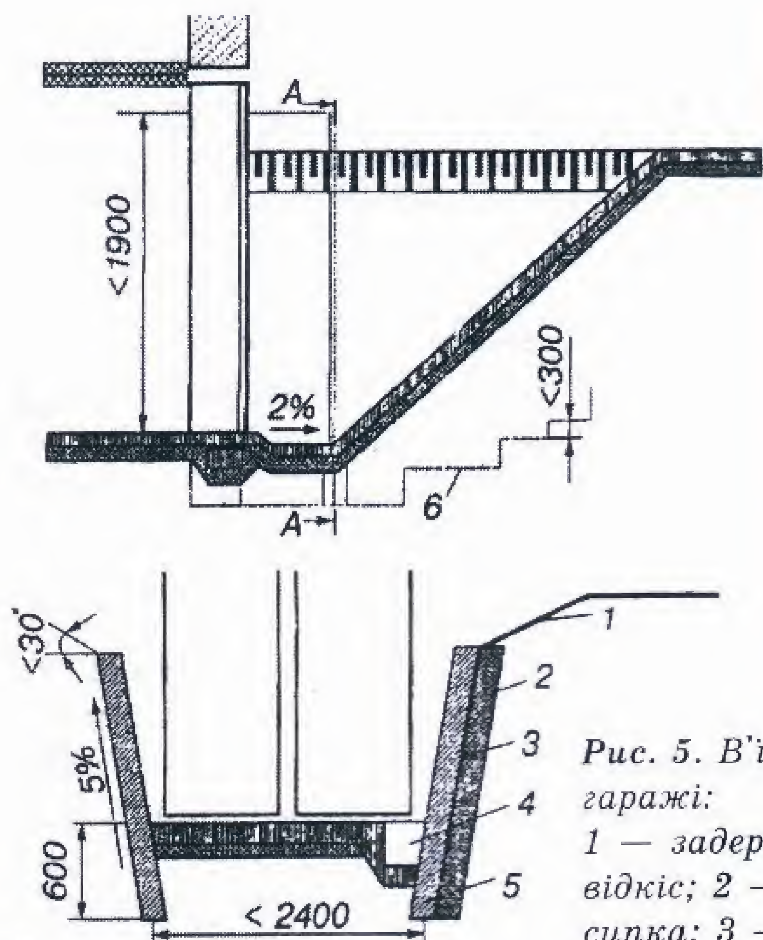

Рис. 5. В'їзна рампа в гаражі: 1 — задернований відкіс; 2 — піщана засипка; 3 — піщана, бетонна або кам'яна стіна; 4 — яма для стікання води; 5 — ізолююче фарбування; 6 — ступінчастий фундамент

Радимо запам'ятати!
Бічні воротні камери повинні мати такі розміри, щоб між складеним пакетом стулок і прорізом воріт залишався простір не менш як 500 мм з метою недопущення занадто щільного укладання складених ланок.

Порада!
Для широких воріт виникає небезпека небажаного грюкання від вітру. Варто завжди передбачати пристрій для закріплення стулок у відкритому положенні.

сезон немає сенсу). Висота навісу 2—2,5 м. Дах односхилий.

Бруси або балки спираються на стояки, розташовані по периметру майданчика з кроком 1,5 м. Як балки використовують колоди діаметром 10—12 см, бруси 10х10 см, металеві труби діаметром 30—40 мм, азбестоцементні труби діаметром 100—150 см. Стояки закопують на глибину 80 см або 1 м, ущільнюють і зміцнюють бетоном. Перед встановленням кінці стояків обмазують бітумом і обгортають толем. У довговічних стояках з металевих труб для кріплення обв'язок просвердлюють наскрізні отвори під болти. Якщо ж ви хочете згодом навіс замінити на гараж, то стояки можна обшити дошками, а зовні оббити листовою сталлю. Ворота також краще виготовити з дощок і оббити металевими кутиками. Дошки підшивають під кутом 45°.

Сучасні ворота для гаражів і аналогічних споруд можуть бути:

- підйомними;
- такими, що складаються;
- такими, що згортаються.

Ворота для гаряжів обладнують механічними тягами, бетонними порогами, фотоелементами, магнітним або радіоуправлінням з електро- чи пневмоприводом.

Підйомні ворота. Принцип дії таких воріт полягає в піднятті цільного або секційного полотна, яке ховається під покриття гаража і закріплюється під стелею. Полотно воріт рухається по напрямних, розташованих по боках. Також можлива конструкція воріт, коли полотно рухається вгору і ховається у схованому в стіні пеналі. Однак така конструкція має обмежене застосування через свою громіздкість і "з'їдання" частини фасаду, розміщеного над в'їздом у гараж.

Ворота, що **складаються,** використовують найчастіше. Це полотно, яке при відкриванні складається у напрямку вгору і закріплюється під в'їзним прорізом. Рідше застосовують ворота, що складаються в боки від в'їзного прорізу, оскільки вони "з'їдають" ширину проїзду в гараж. Нині існують ще й три- або чотиристулкові ворота. Середні стулки відкидаються на 180° на крайні і кріпляться до них проміжними фіксаторами. Обидві складені стулки разом також повертаються у відкрите положення на 180° і, на відміну від розсувних воріт, що складаються, повністю звільняють проріз воріт. Таке відкрите положення обумовлює спеціальну конструкцію зовнішніх навісів воріт. При закріплених зовнішніх стулках середні стулки в такій конструкції можуть відігравати роль звичайних двостулкових воріт.

Ворота, що складаються, з електроприводом відкриваються завжди всередину. Вони начіплюються не

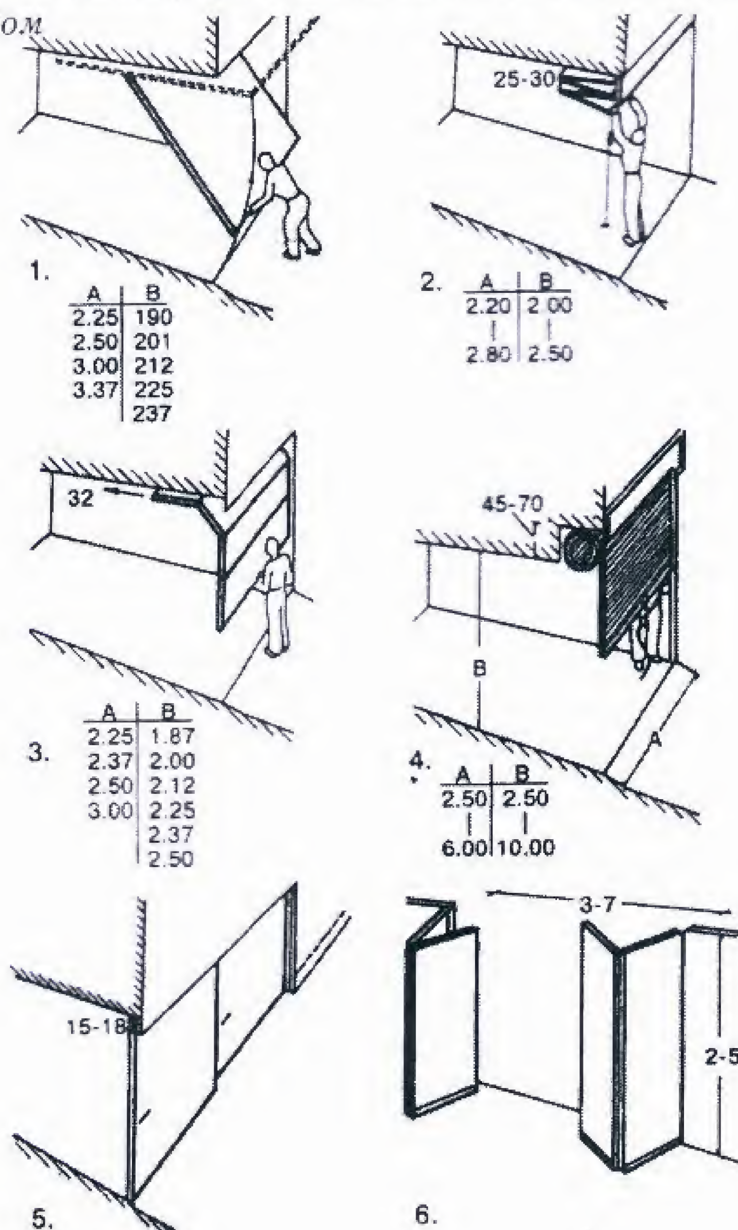

Рис. 6. Гаражні ворота: 1 — ворота, що піднімаються вгору; 2 — ворота, що складаються вгору; 3 — секційні ворота, що складаються; 4 — жалюзійні ворота, що згортаються; 5 — розсувні ворота; 6 — ворота, що складаються, з механічним приводом

збоку, а зверху до ходових роликів і мають нижні напрямні. Праворуч і ліворуч закриті стулки упираються у вертикальні щіткові ущільнювачі. Ходові ролики воріт у прольоті рухаються по прямій лінії і лише наприкінці входять завдяки складним роликам в укорочені напрямні.

Розсувні ворота, що складаються, по ширині не зв'язані ні з якими обмеженнями, регламентується лише висота. Звичайні розсувні ворота мають висоту до 18 м; починаючи приблизно з висоти 5 м і більше, вони можуть виконуватися з ходовою частиною вгорі і з напрямними внизу. Такі ворота складаються з трьох або більше стулок. Найбільш поширені ворота з трьома, чотирма, п'ятьма і шістьма стулками. Вони можуть виконуватися з відкриванням на 90 і 180°. При повороті на 90° відкриті стулки воріт займають крім фальців частину відкритого прольоту, що потрібно враховувати при проектуванні бажаного розміру проїзду.

Ворота, що згортаються, не займають площу при відкриванні і закриванні. Згорнуті ворота лежать на перемичці прорізу і можуть бути схованими всередині споруди або в спеціальному пеналі, який видно на фасаді. Елементи привода надійно захищені від ушкодження за перемичкою. При втоплених у стіну рейкових напрямних жалюзійні ворота звільняють весь проріз.

Раціональне використання приміщень

Я планую будувати будинок. Як "по-научному" спланувати (об'єднати) приміщення, щоб потім їх не перебудовувати?

М. Осадчий, Харківська обл.

З метою раціонального використання приміщення під час проектування доцільно об'єднувати зони близьких за характером процесів. При цьому в кожній з таких зон меблі й обладнання повинні займати робоче положення (тобто дверцята шаф повинні бути в максимально відкритому стані, стілець або крісло відсунуті для сидіння). Об'єднувати можна тільки частини площ, передбачені для проходу людей. Відстань між крайніми до проходу елементами меблів, що перебувають у робочому положенні, повинна бути не менш як 30 см, якщо зонами користуються одна—три особи, і не менш як 50 см — для чотирьох осіб і більше. Для зв'язку зон побутових процесів одна з одною та з дверними прорізами приміщення передбачають проходи шириною по фронту руху не менш як 50 см. Слід враховувати ступінь функціонального взаємозв'язку зон і можливість об'єднання окремих побутових процесів у межах однієї зони. Зони індивідуального користування більш замкнуті й відособлені, а загального користуван-

ня — характеризуються відкритими зв'язками. Тому, розміщаючи зони, необхідно враховувати взаємодію здійснюваних у них побутових процесів.

Увага!

Необхідно враховувати й фізіологічні особливості людини під час руху, в процесі виконання окремих робіт, під час відпочинку, сну, читання, перегляду телепередач і т. ін. Установлено, що різка зміна освітлення приміщень та їхнього об'єму спричинює короткочасну загальмованість в русі та діях людини, відволікаюча дія подразників (працюючий телевізор) негативно позначається на процесі розумової роботи (навчальних заняттях, рахуванні, читанні тощо).

З огляду на специфіку родини, зони в приміщенні можна згрупувати по-різному.

Так, у вітальні (спільній кімнаті) можна передбачити всі загальносімейні зони: спілкування й відпочинку — обладнану диваном і кріслами для всіх членів родини; розміщення телевізора, предметів культурно-побутового призначення загального користування; приймання їжі, призначеної для урочистих випадків; зберігання столового та чайного сервізів. Спальню батьків, що поєднує зону сну, іноді зону косметичного туалету, обладнану туалетним столиком із дзеркалом, і зону зберігання білизни і плаття можна вирішувати в інтер'єрі по-різному. У разі необхідності тут передбачають місце для дитячого ліжечка й пеленального столика. Для дітей виділяють одну кімнату для сну, а іншу — для гри чи навчання. У спальні розміщають зони сну та відпочинку, зону зберігання білизни і плаття, а в ігровий або навчальній — зону для занять, шведську стінку, зону ігор на підлозі, зберігання книг, іграшок. Можна всі зони розмістити в одному приміщенні, але тоді потрібні шухляди для зберігання постільної білизни. Для дітей молодшого віку можна влаштовувати двоповерхові ліжка, це заощадить частину площі, яку можна використати для шаф або полиць. Якщо зона сну розрахована на двох осіб, необхідно, щоб в одному приміщенні перебували члени родини однієї статі і краще приблизно однакового віку, тобто подібні за способом життя та віком.

В інших випадках розміщення зон сну на двох осіб створить багато незручностей для проживання. Можна допустити й різні статі, але для різностатевих членів родини старших за 7 років це небажано. Погіршення комфорту проживання можливе навіть при влаштуванні в одному приміщенні двох спальних зон для одностатевих членів родини, але з великою різницею у віці, тому що спосіб життя їх значно відрізняється.

Порада!

У спальнях на двох осіб бажано передбачити можливість тимчасової ізоляції зон сну від зони навчальних занять, використовуючи перегородку, що трансформується.

ПЕРЕВІРТЕ ПРАВИЛЬНІСТЬ ОФОРМЛЕННЯ АБОНЕМЕНТА!

На абонементі повинен бути проставлений відбиток касової машини.

При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. У цьому випадку абонемент видається передплатнику з квитанцією про сплату вартості передплати (переадресування)

Для оформлення передплати на газету або журнал, а також для переадресування видання бланк абонемента з доставочною карткою заповнюється передплатником чорнилом, розбірливо, без скорочень, у відповідності з умовами, викладеними в каталогах Союздруку.

Заповнення місячних клітинок при переадресуванні видання, а також клітинки «ПВ—МІСЦЕ» проводиться працівниками підприємств зв'язку і Союздруку.

Друкарня МОУ. Зам. 117-93 р.

Перед каміном

Конструкція (рис. 1) має три опорні стовпи, причому середній відокремлює власне камін від ніші для палива. Стовпи і задню стінку мурують зсередини вогнетривкою цеглою— це надає спорудженню своєрідного колориту.

Цоколь заливають спочатку бетоном, зверху споруджують з вогнетривкої цегли підлогу поду, так само роблять праворуч нішу для палива.

Грубообтесана і навощена балка з бука, дуба, сосни встановлена на трьох пластинах з чорного металу, вигнутих "під старовину". Закріплені вони на опорних стовпах.

Витяжний ковпак виготовляють з вогнетривких цеглин на цементному розчині.

На землі розчищають майданчик. Весь приямок заливають цементом.

Цоколь. Перед виготовленням цоколя свинцевою гирькою на мотузці центрують положення вогнища стосовно димоходу. З обструганих ялинових дощок, скріплених скобами, роблять опалубку розміром 2700x700x15 мм. На відстані 300 мм від задньої стіни і 325 мм — від лівої встановлюють прокладки. Потім роблять другу опалубку на відстані 1450 мм від першої.

Завдяки прокладкам у відливку на рівні підлого утворяться канали. У них буде надходити повітря, проходити в стояки і там нагріватися, а потім виходити назовні через отвори в траверсі.

Готують розчин (300 кг цементу на 800 л щебінки і 400 л піску) і заливають у форми. Поверхню його розгладжують. Коли розчин затвердіє, знімають опалубки і гачками витягають прокладки.

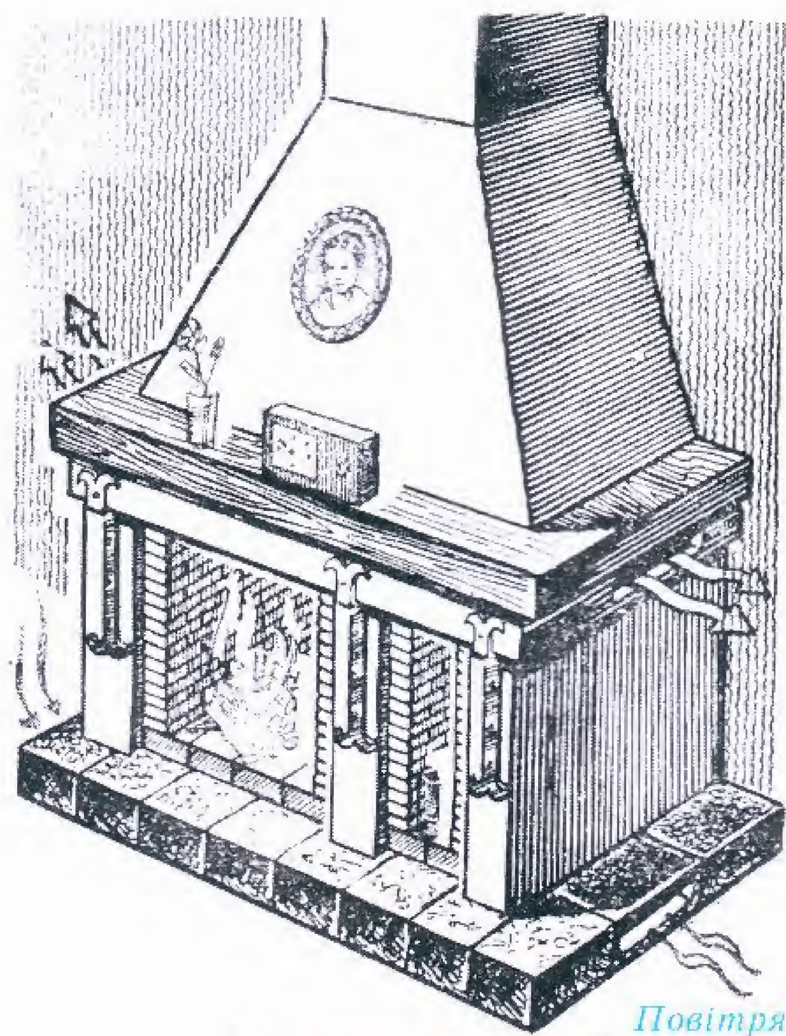
Опори. Порожнисті цеглини розміром 400x200x150 мм кладуть поперек так, щоб у суміжних цеглин стикалися їхні порожнини. Спеціальним молотком потрібно перерубати стінку кожної цеглини не менше, ніж на 50 мм: тоді повітря зможе циркулювати всередині.

У такий спосіб мурують три ряди — кожний з півтори цеглини. Слід стежити за тим, щоб розчин не забив порожнини цеглин. Порожнини лівої і центральної опор повинні розташовуватися над вертикальною частиною повітряного каналу цоколя.

Цеглини правої опори, де немає ніяких повітряних каналів, кладуться як звичайно (рис. 2).

Бетонна траверса. На настил з дощок товщиною 27 мм встановлюють опалубку висотою 150 мм. У ній відливають бетонну траверсу розміром 2200x600x150 мм врівень з лицьовою стороною опор. Форму під отвір витяжного ковпака виготовляють теж з дощок товщиною 27 мм.

Для циркулювання повітря в траверсі встановлюють два стрижні з полістиролу розміром 150x150x50 мм і 850x150x50 мм. Їх зміцнюють на

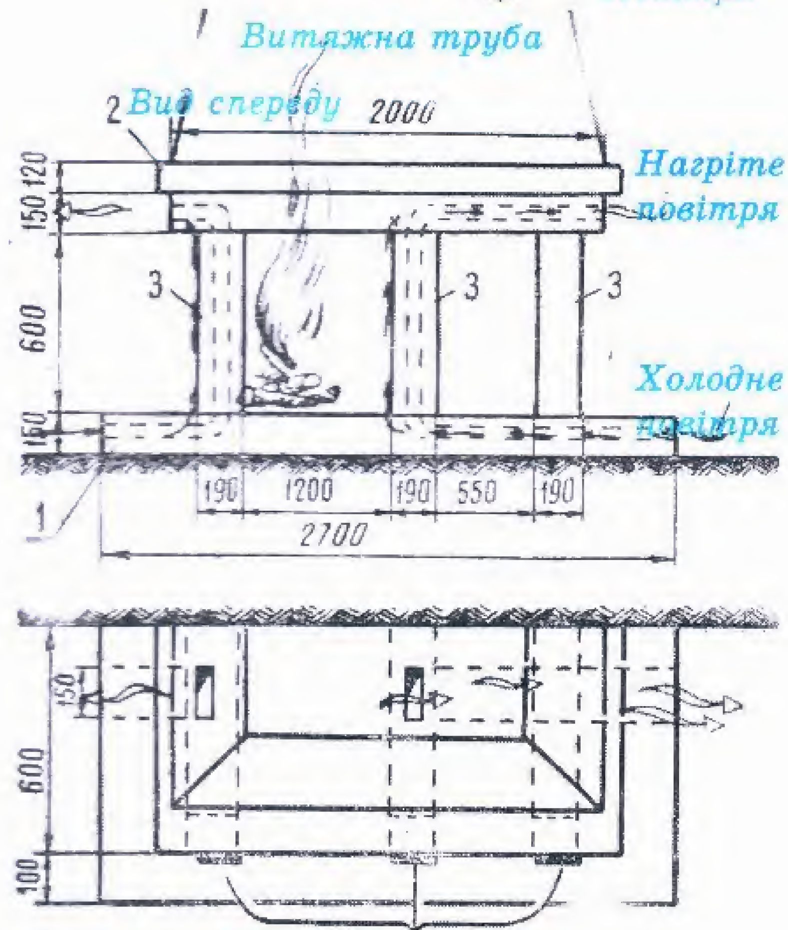

Рис.1. Загальний вигляд і розріз каміна: 1— цоколь; 2 —декоративна балка; 3 — опори

арматурі дротом площею поперечного перерізу 4 мм. Порожнини цеглин, що виходять в опалубку, перед заливанням прикривають шматками фанери.

У вільний простір вставляють арматуру з дроту діаметром 6 мм. Для міцності додають ще кілька обрізків дроту. Потім приступають до бетонування.

Витяжна труба. З вогнетривких цеглин 220x110x55 мм, які обмазують цементним розчином і укладають у шаховому порядку, виготовляють витяжну трубу димоходу. Її можна встановити безпосередньо на траверсі в одній осі з димоходом, а потім облицювати декоративною цеглою 400x200x40 мм лише з боку ніші для палива.

А можна зробити витяжну трубу меншого розміру, яка б з'єднувала тільки вогнище з димоходом. І зробити повне облицювання.

Перший варіант дешевший. Витяжну трубу мурують на цементному розчині.

Обробка. Футерування стінок вогнища і ніші для палива виконують декоративною вогнетривкою цеглою 200х110х30 мм на цементному розчині. Такою ж цеглою викладають под вогнища і підлогу ніші для палива.

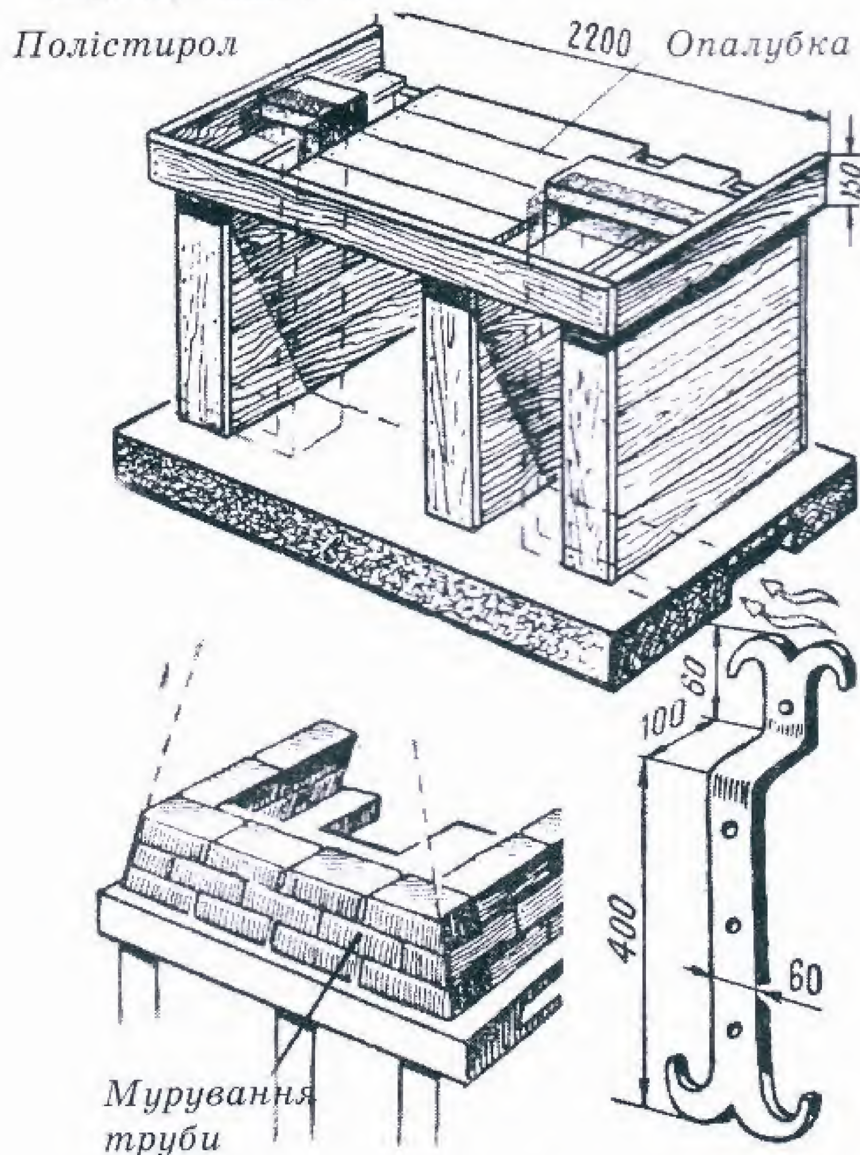

Рис.2. Виготовлення опалубки, опор і декоративних елементів

Цоколь, опори і траверсу цементують і фарбують в тон кімнати або інший колір залежно від смаку господарів.

Декоративна балка. Беруть дубову або букову балку розміром 2500х150х100 мм по можливості без прямих кутів. Рубанком стісують її нижню площину. Перед вощінням балку обробляють антисептичним розчином.

Декоративні тримачі. Зі штабової сталі 60х х5 мм вирізають три відрізки довжиною 650 мм, з обох кінців на них роблять ножівкою пропил на 50 мм. Кожен кінець загострюють при куванні і загинають на рогу ковадла: виходить самобутній орнамент у виді двох гачків. Відступивши 60 мм від одного кінця, згинають відрізок під кутом 90°, а потім, відступивши 100 мм від лінії згинання, знову згинають під таким же кутом у зворотному напрямку.

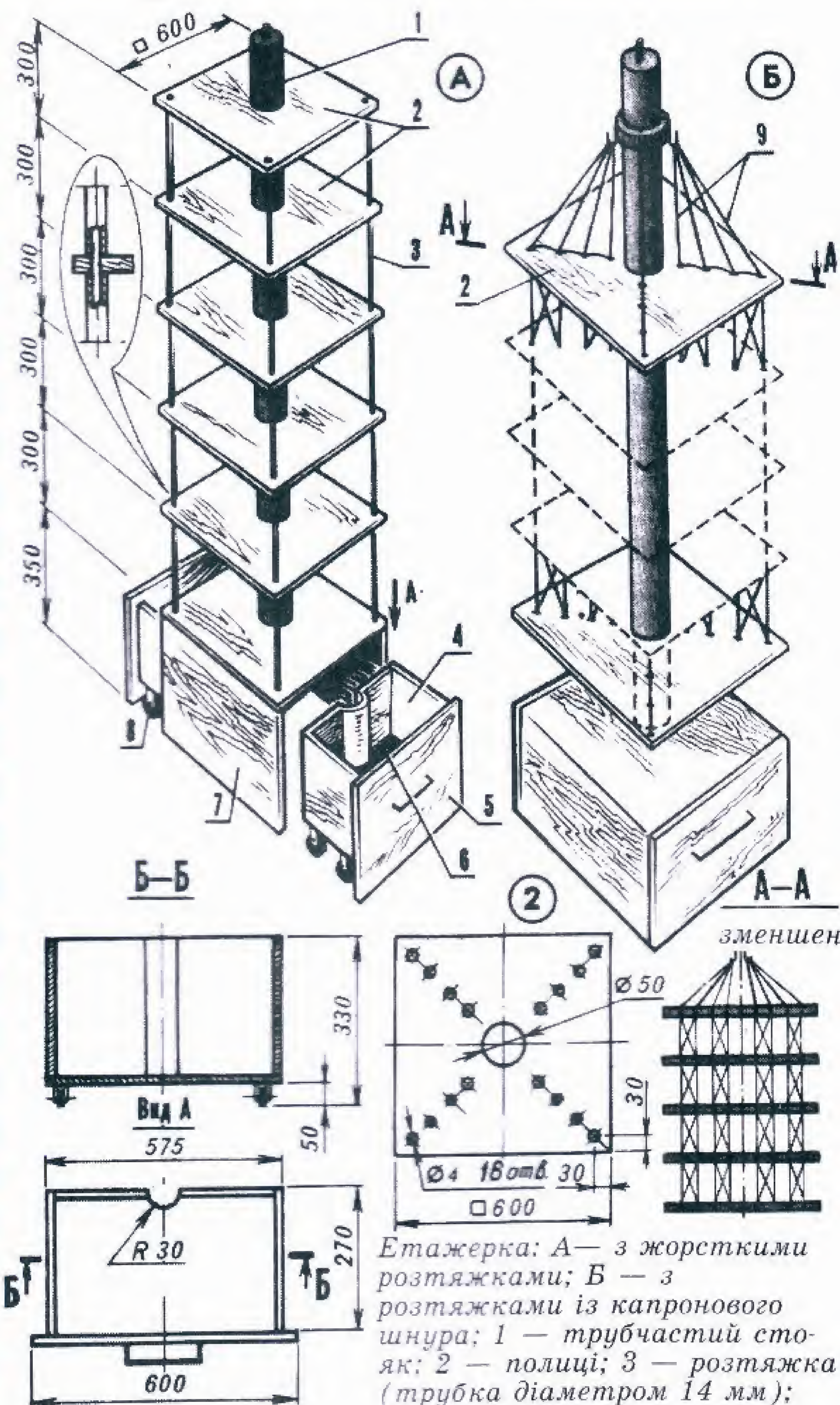
Нарешті просвердлюють отвір діаметром 6 мм під кріпильні гвинти: на довшій частині — три отвори, а на коротшій — один.

Ці відрізки закріплюють на опорах вертикально — так, щоб декоративна балка торкалася траверси. Для кріплення застосовують пластмасові штифти і шурупи 6х40 мм з прямокутною головкою. Сталеві тримачі перед тим як укріпити, фарбують у чорний матовий колір.

Декоративну балку кладуть на ці консолі.

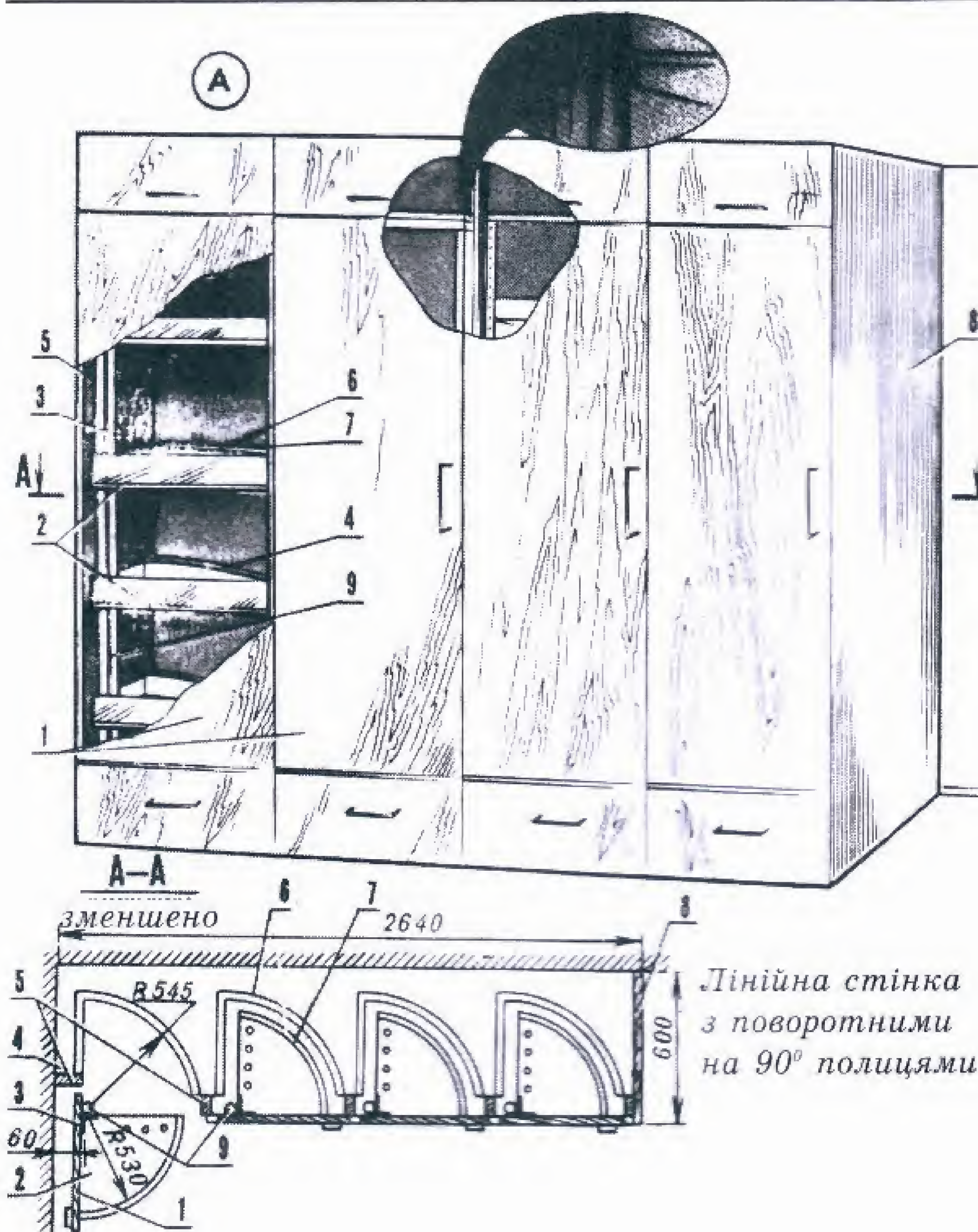
Шафа-карусель

Домашні майстри, що займаються самостійним виготовленням меблів, найчастіше йдуть традиційним шляхом, повторюючи промислові розробки або, у кращому випадку, запозичаючи в них конструктивну схему. Розвиток останньої зводиться до двох варіантів: несучий каркас із бруса покривається тонким листовим матеріалом (фанера, оргаліт) або використовуються готові меблеві щити чи деревностружкові плити (ДСП), що одночасно слугують як основою, так і декоративним оздобленням меблів. Дуже рідко в саморобних конструкціях використовуються деталі несучого каркаса з металу.

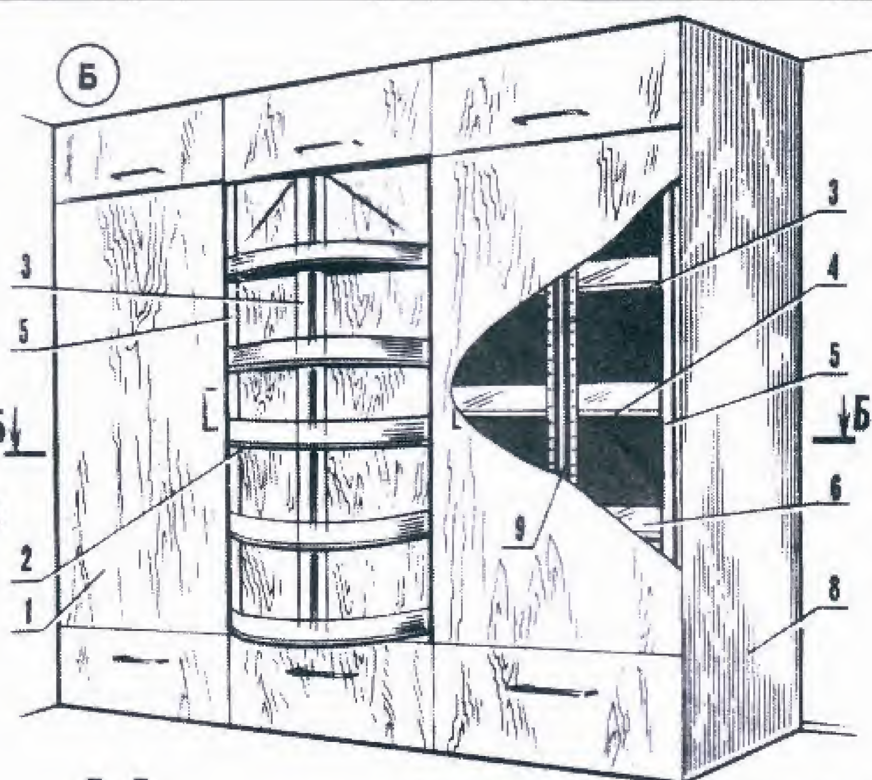

Етажерка: А— з жорсткими розтяжками; Б — з розтяжками із капронового шнура; 1 — трубчастий стояк; 2 — полиці; 3 — розтяжка (трубка діаметром 14 мм); 4 — боковина шухляди, що відкочується; 5 — фасадна панель шухляди; 6 — днище; 7 — боковина тумби; 8 — колеса; 9 — розтяжки з капронового шнура

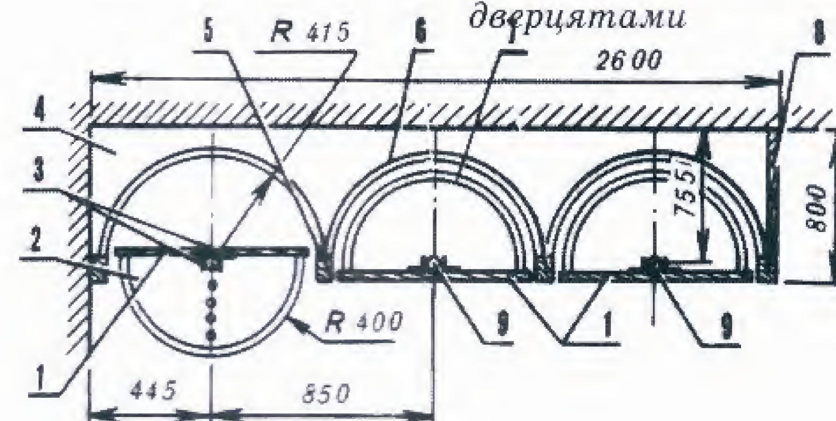
Однак його застосування може значно спростити створення стаціонарних побутових меблів і дозволить заощадити дерево. Наприклад, якщо на сталеву трубу, встановлену в розпір між підлогою і стелею, насадити кілька полиць, вийде оригінальна етажерка. Звичайно, для її виготовлення ще зна-

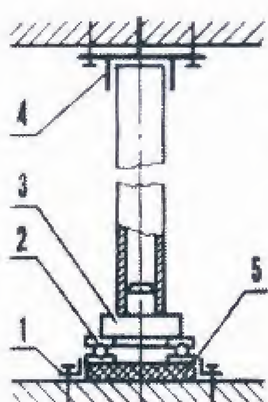

Лінійна стінка з поворотними на 90° полицями

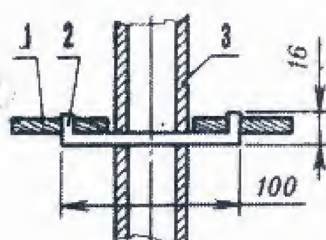

Лінійна стінка з обертальними полицями і дверцятами

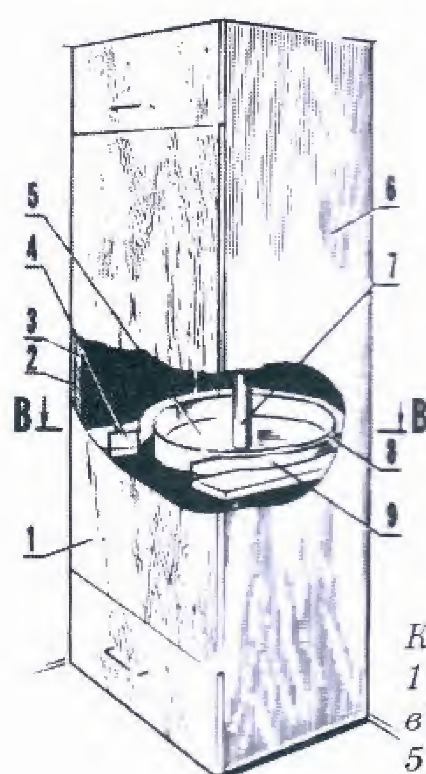

Трубчастий стояк, що обертається: 1 — корпус підшипника; 2 — підшипник; 3 — перехідна втулка; 4 — стакан верхньої опори; 5 — гумова прокладка

Вузол кріплення полиць: 1 — поворотна полиця; 2 — скоба; 3 — трубчастий стояк, що обертається

Кутова шафа з полицями, що обертаються: 1 — дверцята; 2 — рояльна петля; 3 — дерев'яний стояк; 4 — нерухома частина полиці; 5 — поворотна частина полиці; 6 — бокова стінка шафи; 7 — трубчастий стояк, що обертається; 8, 9 — огородження з тонкого оргскла

Варіант А. Поворотні полиці в плані є чвертю кола, тому дверцята відкриваються тільки на 90°.

Варіант Б. Поворотні полиці мають форму півкола. Це дозволяє їм вільно обертатися разом з дверцятами навколо трубчастого стояка. Це дуже зручно, тому що не впливає на розташування шафи в кімнаті.

добляться листи фанери для полиць, розтяжки, що забезпечать жорсткість (тонкі металеві трубки, циліндричні дерев'яні спиці або капроновий шнур). Крім того, з фанери можна виготовити тумбу з шухлядами та антресолі.

Основою такої етажерки є трубчастий стояк, встановлений в розпір між підлогою і стелею: нижній її кінець знаходиться на гумовій прокладці, а верхній — закривається торцевою заглушкою із загорнутою в неї загостреною різьбовою шпилькою, що входить у конусний отвір верхньої опори — металевої пластини з наклеєною на ній гумовою прокладкою. Для кріплення полиць у трубчастому стояку свердлять отвори діаметром 6 мм з кроком 250—350 мм — залежно від кількості полиць. Полиці випилюють з товстої фанери або плит ДСП. Вони мають форму квадрата зі стороною 600 мм. Полиці фіксують на трубі сталевими скобами з прутка діаметром 6 мм. Крім того, кути полиць зв'язані тонкими трубками. До речі, замість них можна використовувати розтяжки з капронового шнура, треба ли-

ше пропустити його через отвори, висвердлені в полицях по діагоналі.

Красиве переплетення розтяжок надасть конструкції ажурності.

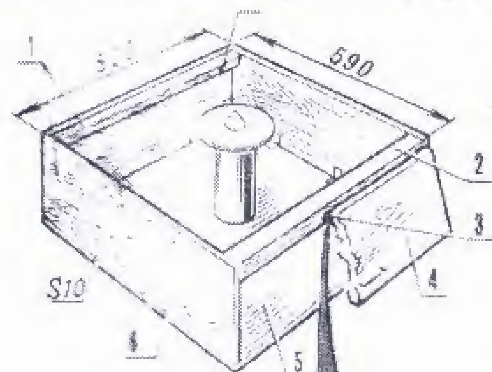
Якщо до нижньої полиці прикріпити дві боковини, то вийде зручна тумба. У верхній частині етажерки також можна обладнати антресолі. Останні складаються з трьох стінок і дверцят, начіплених з допомогою рояльної петлі до дерев'яного бруска, закріпленого на стелі.

Використання трубчастого стояка як основного несучого елемента конструкції дозволяє полицям обертатися, що значно спрощує доступ до вмісту меблів незалежно від їх розташування в кімнаті і глибини шухляд. Щоб труба вільно оберталася, її необхідно встановити на підшипник (добре підходить підшипник від зчеплення автомобіля). Нижній кінець труби спирається на рухоме кільце, а нерухоме кільце підшипника кріпиться на підлозі. Верхній кінець труби міститься в закріпленій на стелі втулці.

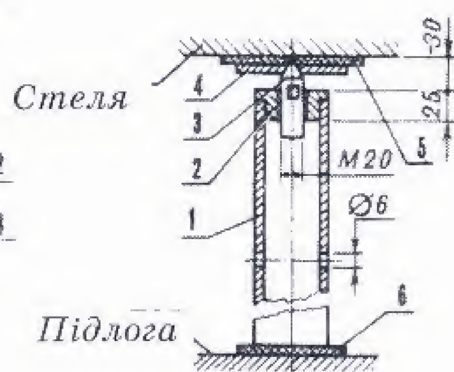
Полиці фіксуються так, як і в попередній конструкції. Але оскільки вони обертаються, то кожна з них складається з двох частин: поворотної і нерухомої. Перша — кругла — встановлюється на трубчастому стояку, друга кріпиться до дерев'яного каркаса шафи. Обидві можна випиляти з однієї квадратної заготовки зі стороною 800 мм. Для цього розмічають центр з відступом від однієї із сторін 450 мм і проводять два кола діаметром 600 і 620 мм. Двадцятиміліметровий зазор використовують для встановлення огородження з тонкого оргскла.

Шафу найкраще розмістити в куті кімнати, щоб використати стіни для кріплення полиць. У цьому випадку весь дерев'яний каркас буде складатися з двох вертикальних брусів. На одному з них встановлюють дверцята, а на іншому — стінку з листової фанери.

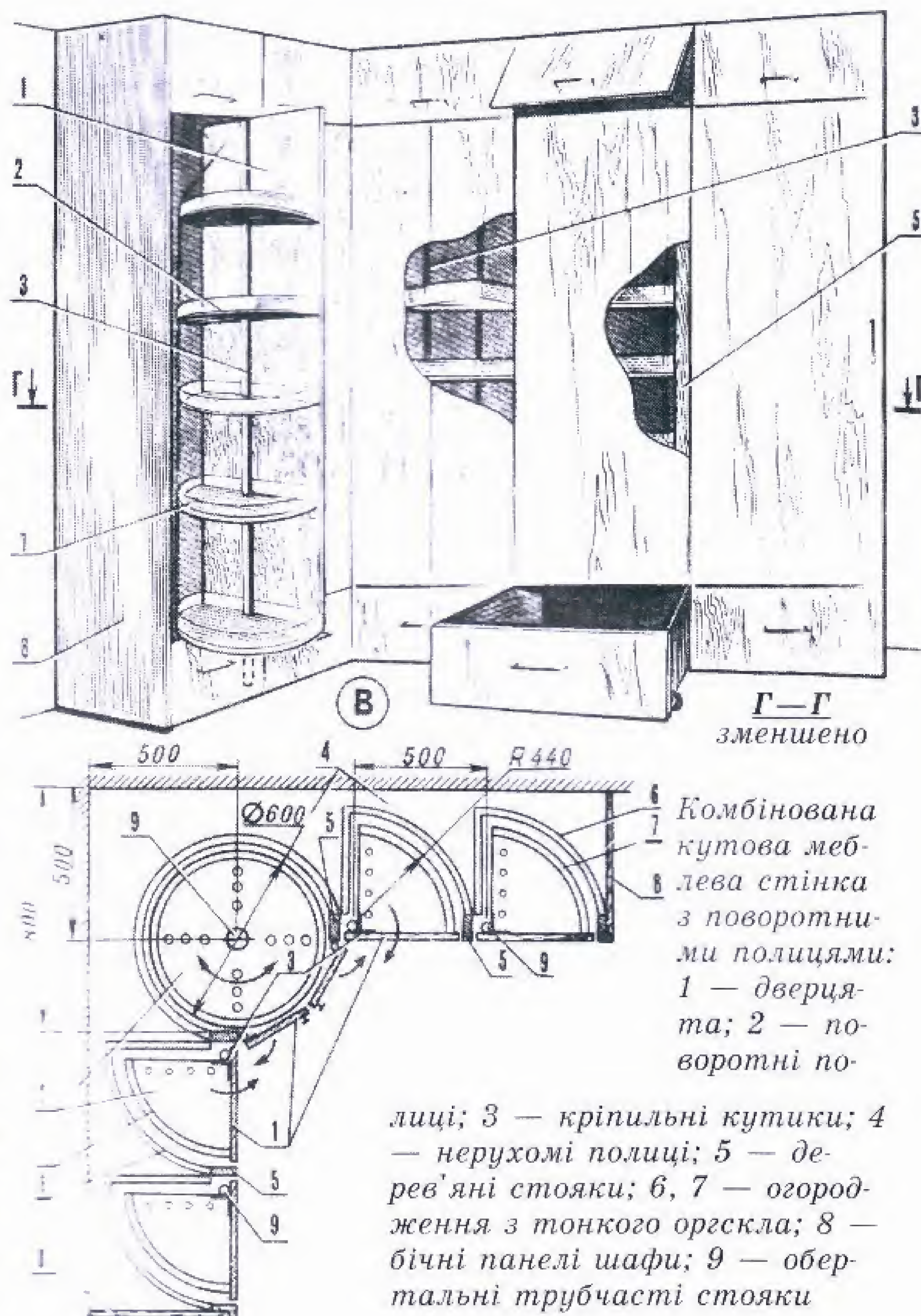
Перевагою шафи з поворотними полицями є те, що, незважаючи на його значну глибину, завжди легко дістати будь-яку річ.

Стельова антресоль: 1 — боковини; 2 — стельовий брус перетином 26x60 мм; 3 — рояльна петля; 4 — дверцята; 5 — днище; 6 — кріпильні кутики

Трубчастий стояк: 1 — труба діаметром 50 мм; 2— заглушка: 3— шпилька М20: 4 — сталева пластина діаметром 80 мм; 5, 6 — гумові прокладки

Комбінована кутова меблева стінка з поворотними полицями: 1 — дверцята; 2 — поворотні полиці; 3 — кріпильні кутики; 4 — нерухомі полиці; 5 — дерев'яні стояки; 6, 7 — огородження з тонкого оргскла; 8 — бічні панелі шафи; 9 — обертальні трубчасті стояки

Варіант В. Ця конструкція являє собою комбінацію кутової шафи з круглими в плані полицями і прибудованими до неї секціями, виконаними за варіантом А.

Використовуючи кілька поворотних трубчастих стояків, можна виготовити гарнітур, що замінить традиційну стінку. На рисунках наведено кілька варіантів меблів з поворотними полицями. Несучий каркас кожної складається з трубчастих поворотних стояків і вертикальних стояків з бруса. У перших двох варіантах є всього по одній стінці. Другу стінку утворять дверцята, прикріплені на кутиках до поворотних стояків з полицями. Третя і четверта стінки — стіни кімнати, тому що обидва варіанти розраховані на кутове розміщення. Усі запропоновані схеми відрізняються одна від одної формою полиць і відповідно способом відкривання дверцят.

Усі запропоновані колонки виготовляють із шухлядами, що відкочуються, і антресолями.

Для декоративного оздоблення можна використати такі ж шпалери, як і для стін. Таке оформлення зробить меблі непомітними в загальному інтер'єрі. Можливе й інше декорування: у кімнаті крім стінки є і м'які меблі. Під колір їхньої оббивки можна підібрати тканину і обклеїти нею меблі з допомогою клею "Бустилат".

Конвектори
опалювальні газові

Нині при наявності газової мережі перевагу віддають класичній системі опалення, тобто стаціонарним теплогенераторам (котлам) і приладам нагрівання повітря (батареям, радіаторам). Як теплоносій використовують воду чи пару, які проходять трубопроводами від котла до радіатора. На жаль, використання класичної системи опалення не завжди можливе. Так, у випадках коли помешкання на тривалий час залишається без нагляду (відрядження, відпустка тощо), на дачах, в гаражах та в сільській місцевості, коли з метою економії опалюють тільки одну кімнату, як опалювальний пристрій бажано використовувати газові конвектори.

Докладніше про газові конвектори ми попросили розповісти директора фірми "Теплодом" **Максима Юрійовича Шкуро**. Ось що він розповів.

— Газові конвектори забезпечують швидке, безпечне і ощадливе опалення житлових, побутових, громадських і виробничих приміщень. Вони прості в експлуатації — прилад запускається простим натисканням кнопки. Температура в приміщенні регулюється індивідуально, енергозберігаюча автоматика забезпечує рівномірний розподіл тепла.

Газові конвектори незалежні від електромережі, що дозволяє використовувати їх навіть там, де немає електрики. На відміну від інших опалювальних приладів газові конвектори працюють як на природному, так і на скрапленому газі. Крім того, вони не потребують опалювальної водної системи. Це не тільки заощаджує значні кошти на її влаштування (немає потреби в трубах, радіаторах, водяній арматурі), але й знімає питання загрози замерзання опалювальної системи в приміщеннях, які не використовуються постійно (наприклад, на дачах, в гаражах, господарських спорудах тощо).

Конвектори парапетного типу мають закриту камеру згоряння, керамічний пальник, укомплектований спеціальним пристроєм "труба в трубі" для подачі повітря в камеру згоряння. Вони легко монтуються на зовнішню стінку.

Автоматика забезпечує безпеку і довговічність роботи цих апаратів, дає можливість регулювати температуру у приміщенні від 10 до 30—33 °С, чим і досягається значна економія газу. Вмонтований термоелектричний запобіжний клапан запобігає безконтрольному витіканню газу. Прилади прості в експлуатації і крім частини зовнішніх поверхонь не потребують ніякого додаткового обслуговування.

Апарат встановлюється згідно з технічним проектом. Роботи з підключення, введення в експлуатацію апарата здійснюють організації, які відповідно до чинного законодавства мають на це право.

Особа, яка вводить апарат в експлуатацію, зобов'язана ознайомити споживача (власника оселі) з правилами користування апаратом, переконатися в тому, що споживач зможе експлуатувати його на практиці та зробити відповідні записи в талоні на введення в експлуатацію.

На ринку України реалізується безліч газових конвекторів різних виробників. У 1998 році Ужгородським заводом "Конвектор" освоєно випуск перших вітчизняних конвекторів АКОГ. Завод виготовляє чотири моделі різних номінальних потужностей 2,3 кВт, 3 кВт, 4 кВт, 5 кВт.

Пізніше фірма "Укрінтерм" (*м. Біла Церква, Київська область*) налагодила виготовлення конвектора "Рось" (КОГ-2 і КОГ-3).

Тип апарата	АКОГ-2М	АКОГ-3	АКОГ-4	АКОГ-5
Номінальна потужність, кВт	2,3	3	4	5
Об'єм обігрівання, м³	До 55	До 75	До 100	До 125
Витрати газу, нм³/год	0,27	0,35	0,47	0,59
Тиск у мережі, Па	1270,1260			
Ефективність, %	85			
Різьба вхідного штуцера подачі газу	G 1/2ii			
Маса апарата, кг	20	22	27	40

Виробництвом вітчизняних газових конвекторів займаються також у Харкові та Дніпропетровську.

Технічні характеристики

	КОГ-2	КОГ-3
Номінальна теплова потужність, ±10%, кВт	2.5	4.2
Номінальна теплопродуктивність, ±10%, кВт	2,1	3,5
Номінальний тиск газу, Па	1960/1274	
Максимальні витрати газу при температурі 20 °С і атмосферному тиску 760 мм рт. ст., м³/год	0,35	0,46
Коефіцієнт корисної дії, %, не нижче	83	
Діапазон регулювання температури в приміщенні, °С	12—28	
Температура продуктів згоряння на виході з конвектора, °С, не менше	180	
Габаритні розміри, мм, не більше	700x460x250	700x760x260
Маса, кг, не більше	17	27

Серед європейських держав лідером у виготовленні конвекторів є Угорщина.

Модель	Площа опалення, м²	Матеріал теплообмінника	Номінальна теплова потужність, кВт	Коефіцієнт корисної дії, %	Витрати газу: природного, м³/год	Витрати газу: пропан-бутану, кг/год	Розміри, мм	Маса, кг
GF 25	До 20	Сталь	2,5	87	0,33	0,12	650x500x300	20
GF 30	До 25	Чавун	3,0	84	0,39	0,14	650x500x315	34
GF 35	До 30	Сталь	3,5	87	0,46	0,16	650x630x300	23
GF 40	До 35	Чавун	4,0	84	0,51	0,19	650x630x315	44
GF 8,50	До 50	Сталь	5,8	85	0,76	0,28	620x840x350	30
F 8,5 FZEUST50		Сталь	7	87	0,76	0,56	720x840x371	34

Поради господині

1. Для чищення виробів зі шкіри й надання їм первісного вигляду (блиску) добре збивають білок 1—2 яєць і з допомогою фланелі ретельно протирають виріб.

2. Перевірений народний засіб боротьби з міллю — тютюн. При зберіганні речей з хутра їх натирають тютюном, а перед використанням струшують, чистять щіткою. Щоб зберегти шерстяні речі, тютюн можна покласти в кишені, насипати на полиці у шафі. Можна для цього використати тютюн у листочках та подрібнений, а також махорку. Неполюбляє міль мандаринові та апельсинові шкірки. Відкритий пакет з ними — також надійний охоронець одежі.

3. Щоб шерстяні трикотажні речі менше сідали, слід прати й ополіскувати їх у воді з однаковою температурою. Прати їх треба якнайшвидше, не залишати у воді навіть на кілька зайвих хвилин.

4. Білизна буде приємно пахнути, якщо у воду для кип'ятіння покласти рештки туалетного мила.

5. Білі шерстяні та синтетичні речі добре відбілюються слабким розчином 3%-ного перекису водню (5 г перекису на 1 л води).

6. Білизна краще відбілюється, якщо при кип'ятінні додати нашатирного спирту з розрахунку 1 столова ложка на відро води.

7. Щоб махрові рушники і халати були пухкими, потримайте їх після прання у підсоленій воді й не прасуйте.

8. Якщо манжети кофти чи светра надто розтягнуті, туго зав'яжіть їх й опустіть в дуже гарячу воду. Після цього вони знов стануть еластичними.

9. При ополіскуванні шовкових речей добавте у воду 1— 2 столові ложки оцту й тоді ці речі збережуть первісний блиск.

10. Бавовняні тканини (ситець, сатин синьоблакитних тонів), а також темний шовк після прання можна освіжити й надати їм блиску, прополоскавши в дуже теплій солоній воді (3 столові ложки солі на 5 л води).

11. Якщо ви збираєтесь сушити випрану білизну на морозі, добавте у воду для ополіскування оцту. Білизна набуде приємного блиску, а головне, не примерзне до вірьовки. Можна й саму вірьовку протерти ганчіркою, змоченою у теплому розчині питної соди або солі.

12. Якщо чоловіча сорочка дуже забруднилася, можна з вечора спочатку потерти тальком комірець і манжети, а потім насипати товстий шар тальку на ці місця й залишити до ранку. Сорочка легко відпереться.

13. Білі носки й гольфи легше відперяться, якщо їх замочити на 1—2 години у воді, в яку добавити 1—2 столові ложки борної кислоти.

14. Речі з фланелі та шерсті краще виглядатимуть після прання, якщо у воду добавити трошки гліцерину (1 столова ложка на 10 л води). Речі з фланелі під час прання натирайте лимоном. Мийте їх у мильній воді.

15. Щоб у пральній машині від одежі не відривалися гудзики, її перед праннням застібають й вивертають навиворіт.

Серед великої кількості конвекторів угорського виробництва на особливу увагу заслуговують "ФЕГ-конвектори" парапетного типу. На відміну від інших угорських та вітчизняних конвекторів, вони мають німецьку, а не італійську автоматику. При порівнянні з вітчизняними конвекторами "ФЕГ-конвектори" мають значно кращу тепловіддачу, надійніші і невибагливі в експлуатації. Надійна автоматика "Юнкерс" забезпечує безпеку і значно більшу довговічність апарата, дає можливість регулювати температуру у приміщенні від 10 до 33 ^{0}С, чим досягається значна економія газу. Крім того, порівняно з ужгородськими конвекторами, при його роботі людина почувається значно комфортніше.

На жаль, ужгородські конвектори в момент запуску і відключення видають своєрідний звук, при якому багато людей не може заснути.

Крім того, ці конвектори при регулюванні потужності працюють нестабільно в діапазонах 1—3. Стабільніше вони працюють в діапазонах 4—7.

Купуючи конвектор, людина повинна враховувати не тільки його ціну, а й технічні характеристики та комплектацію.

Від автора. **Хочеться побажати вітчизняним виробникам газових конвекторів уважніше ставитися до комфорту споживачів і використовувати не найдешевші, а найнадійніші комплектуючі, бо при вступі України в Євросоюз наші прилади можуть стати неконкурентоспроможними порівняно з приладами інших країн світу.**

В.В.Тарасюк

Яка ж піч без труби?

Відомо, що без якісно збудованого димаря неможливо відводити з печі продукти згоряння. Не буде без нього і необхідної тяги.

Розрізняють три основні види труб — стінні (всередині капітальних стін, їх ще називають димоходами), корінні (цегляні стояки, розміщені окремо від печі) та насадні (безпосередньо на перекритті печі).

Стінні димоходи

Влаштування в кам'яних або цегляних стінах димових стояків зручно тому, що вони не вимагають додаткової витрати матеріалу. Це найбільш економічні труби, що прокладаються безпосередньо в процесі мурування стін.

Найчастіше димовий стояк розташовують у внутрішніх стінах. Влаштовувати його в зовнішньому муруванні можна лише у виняткових випадках і лише вживаючи необхідних заходів для того, щоб в трубах не охолоджувалися димові гази: це призводить до утворення конденсату на внутрішній поверхні труби і зниження тяги. Для цього у місцях проходження труб передбачають пілястри, товщина стінок яких повинна бути не менш як у півцеглини. Загальна товщина зовнішньої стіни "до диму" (каналу труби) розраховується у цьому випадку з урахуванням переважно низьких температур. При температурі мінус 30 °С і нижче товщина зовнішньої стіни має становити 2,5 цеглини (650 мм); мінус 20 °С — 2 цеглини (510 мм), для більш м'яких зим досить 1,5 цеглини (380 мм). Для запобігання утворенню конденсату зовнішній бік стіни з димовим стояком необхідно утеплити штукатуркою на жужільному піску (товщина шару 25 — 30 мм).

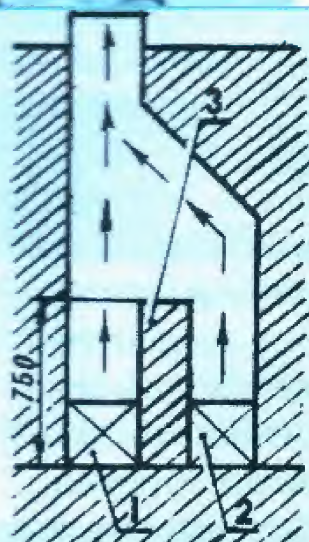

Рис.1. Димохід для двох печей: 1, 2 — місця підключення печей до димоходу; 3 — цегляна стінка-переділка

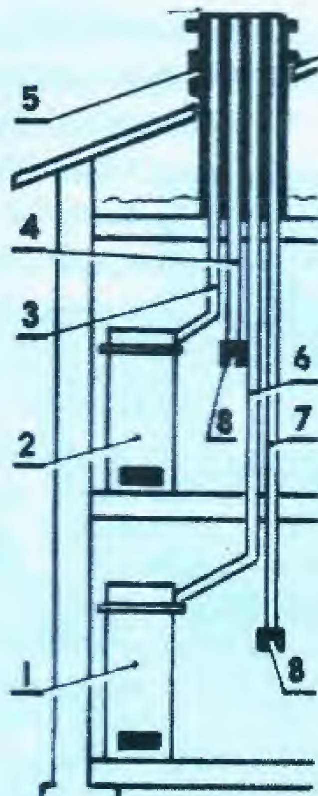

Рис. 2. Схема димоходу для печей у двох рівнях: 1, 2 — печі; 3 — димовий канал печі верхнього рівня; 4 — вентиляційний канал верхнього рівня; 5 — труба; 6 — димовий канал печі нижнього рівня; 7 — вентиляційний канал нижнього рівня; 8 — вентиляційні ґрати

Рис.3. Димовий патрубок (перекидний рукав): 1 — сталеві кутики; 2 — цегляне мурування; 3 — футляр (металевий лист); 4 — очисні дверцята

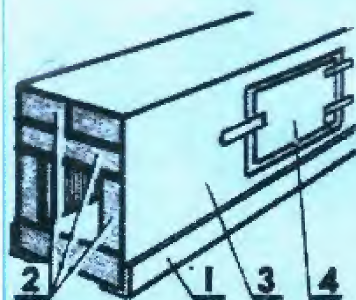
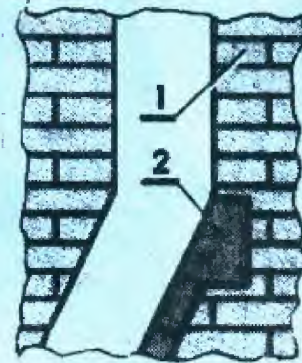

Рис.4. Похилий канал відведення: 1— цегляне мурування; 2 — зміцнювальний шар (тесаний камінь)

Навіть якщо стіни зводяться з природного каменю, шлакоблоків або монолітного бетону, димові канали викладають з червоної повнотілої (без щілин) цегли. Поруч з ними влаштовують вентиляційні канали з азбестоцементних труб потрібного діаметра. Силікатну цеглу застосовувати забороняється.

Чим рівніша внутрішня поверхня каналів, тим легшим буде проходження по них диму, а отже, і краща тяга.

Кожна піч повинна мати свій окремий димовий канал; а от вентиляційний може бути один на два димових. Якщо до одного димового каналу підключити печі різних поверхів, то можливі перебої тяги. У виняткових випадках, щоправда, використовують один димохід для двох печей, але при цьому роблять переділку, тобто цегляну стінку висотою не менш як 750 мм, а сам канал (димохід) повинен мати розміри не менше 1х1/2 цеглини (рис. 1, 2).

Якщо піч не прилягає впритул до стіни, а знаходиться на деякій відстані від неї, для приєднання її до стінного димоходу застосовують так званий димовий патрубок (рис. 3) або перекидний рукав з цегли, який має димову засувку. Цей горизонтальний канал довжиною не більше 2 м укладають на двох сталевих кутиках, що спираються на пічну кладку і стіну. Товщина горизонтальних стінок рукава — не менше півцеглини; якщо ж рукав поміщається у футляр з листо-

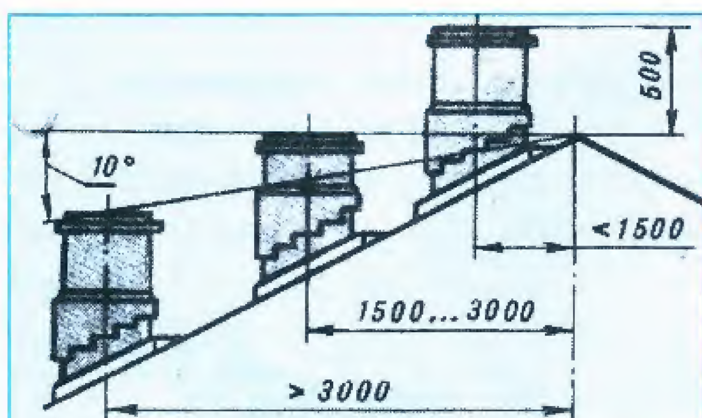

Рис. 5. Залежність висоти труби від відстані до гребеня даху

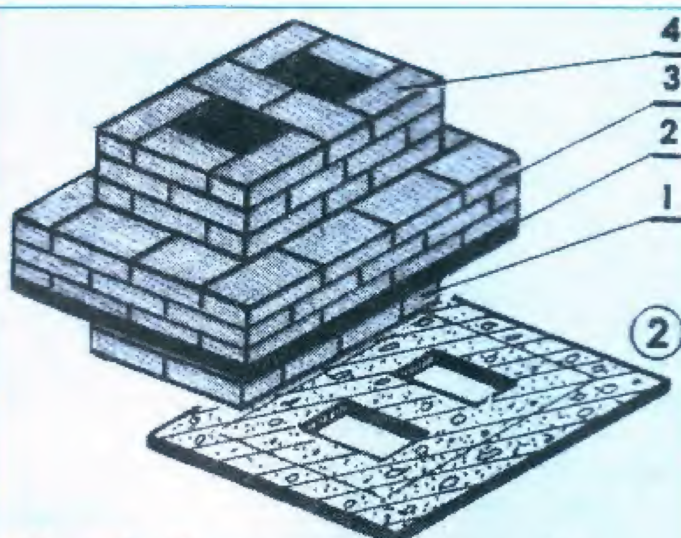

Рис. 7. Розширення на трубі — видра (варіант з використанням залізобетонної плити):
1— стояк труби; 2— залізобетонна плита; 3— мурування розпушування; 4 — шийка труби

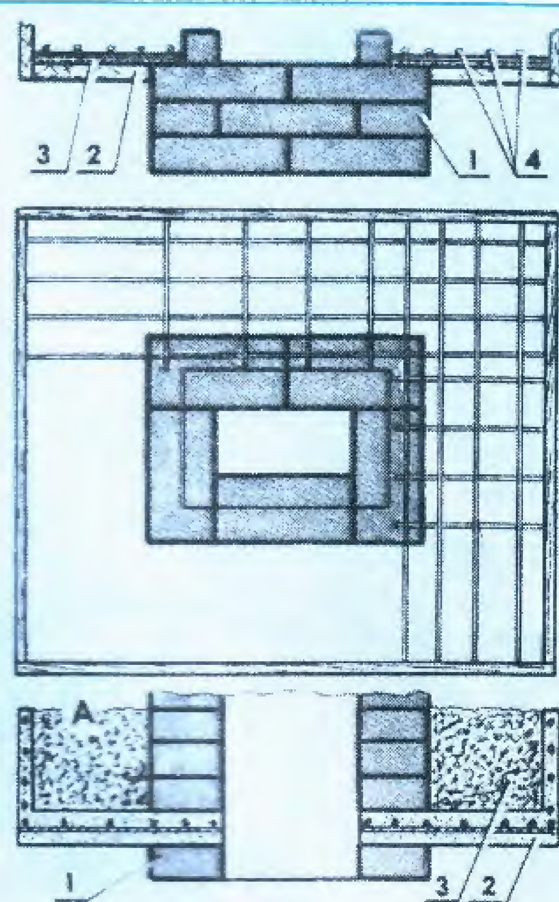

Рис. 9. Формування плити видри із залізобетону: 1 — стояк труби; 2 — дерев'яна опалубка під розчин; 3 — глиняний шар; 4 — арматурні стрижні. А — видра із залізобетонного короба: 1 — стояк труби, 2 — короб; 3 — засипка (шлак, керамзит)

вої сталі (найчастіше покрівельної, пофарбованої), то нижня частина може бути в 1/4 цеглини, а верхня все одно в півцеглини (у два ряди кладки у чверть цеглини) — це важливо з точки зору протипожежної безпеки. Чистять рукав від сажі через спеціальні дверцята, які повинні щільно зачинятися. Звичайно застосовують чавунні дверцята, що герметично зачиняються. У двоповерхових будинках (наприклад, з мансардою) печі найчастіше встановлюють одну над одною. У цьому випадку тільки димохід верхнього поверху прямий, а нижня піч підключається до нього з допомогою відведення під кутом 60° (рис.4). Особливість відведень у тому, що нижні їхні частини закривають цільною цеглою, покладеною плиском. Причому місце, куди вдаряє гиря під час прочищення димоходу, викладають міцнішим матеріалом, наприклад, природним каменем. У монолітних стінах відведеннями можуть слугувати круглі канали, в які закладають азбестоцементні чи керамічні труби необхідної площі поперечного перерізу.

Внутрішні цегляні стіни, в яких зазвичай знаходяться димові стояки, закінчуються на рівні верхнього перекриття. Над цим рівнем димоходи стають безпосередньо димовими трубами, що виводяться через дах будинку вище гребеня чи нижче — це залежить від відстані до гребеня по горизонталі. Якщо відстань труби від гребеня не перевищує 1500 мм, то висота її повинна на 500 мм перевищувати самий гребінь. На відстані 1500—3000 мм верх труби повинен бути на одному рівні з гребенем, а понад 3000 мм — нижче гребеня, на прямій, проведеній під кутом 10° від го-

Рис. 6. Корінна труба (два варіанти):
1 — піч (плита);
2 — корінна труба;
3 — вентиляційний канал; 4 — димові канали; 5 — цегляна переділка; 6 — теплоізоляція (повсть);
7 — стіна (дерево);
8 — цегляна стінка;
9 — металевий лист

Рис. 8. Кладка димоходів на три канали (А — кладка "півцеглини на півцеглини", Б — "півцеглини на три чверті"; В — "півцеглини на цеглину"; Г — варіант "півцеглини на цеглину"; Д — цеглина на цеглину"):
1, 3, 5 — непарні ряди; 2, 4, 6 — парні ряди (точкою позначені чверть цеглини, рискою — три чверті)

ризонталі. Але в усіх випадках димар повинен бути піднятий над поверхнею даху не менш як на 500 мм, щоб уникнути засипання снігом.

Висота труби і тяга в печі взаємозалежні, тому попередньо слід "приміряти" трубу з покрівельної сталі, піднімаючи її доти, доки не отримаєте результат, який вас задовольнить (рис.5). Після цього кладуть капітальну трубу.

Варто пам'ятати, що дерев'яне риштування або крокви повинні бути віддалені від труби щонайменше на 150 мм. А щоб вода з даху по трубі не потрапляла в горищний простір, під час кладки роблять розширення, так звану видру, під ним — комір з покрівельної сталі.

На горищі трубу білять вапном: на побілці легко помітити тріщини, які слід негайно усунути.

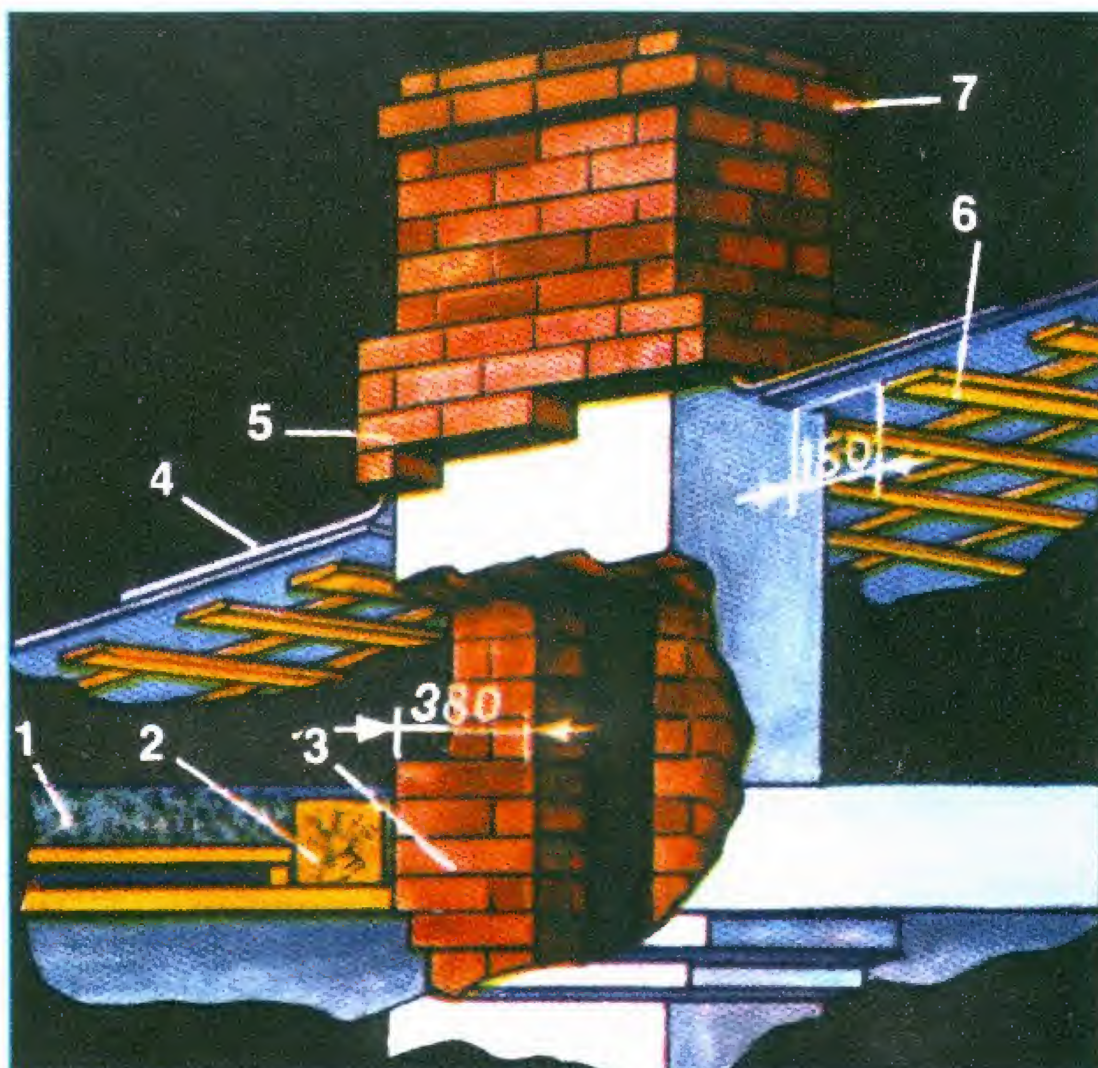

Рис. 10. Прохід димової труби через дах і горищне перекриття:
1 — засипання; 2 — балка; 3 — переділка; 4 — покрівельна сталь; 5 — видра; 6 — риштування; 7 — оголовок

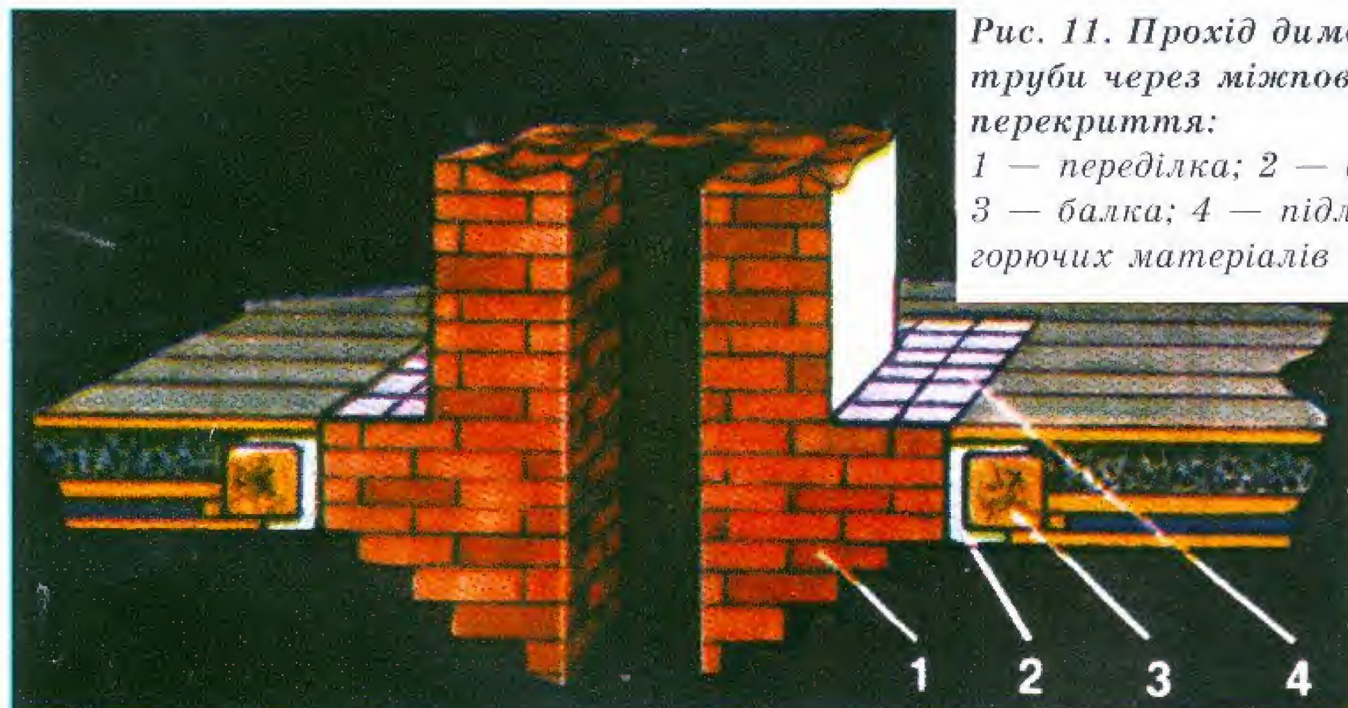

Рис. 11. Прохід димової труби через міжповерхове перекриття:
1 — переділка; 2 — азбест; 3 — балка; 4 — підлога з негорючих матеріалів

Корінні труби

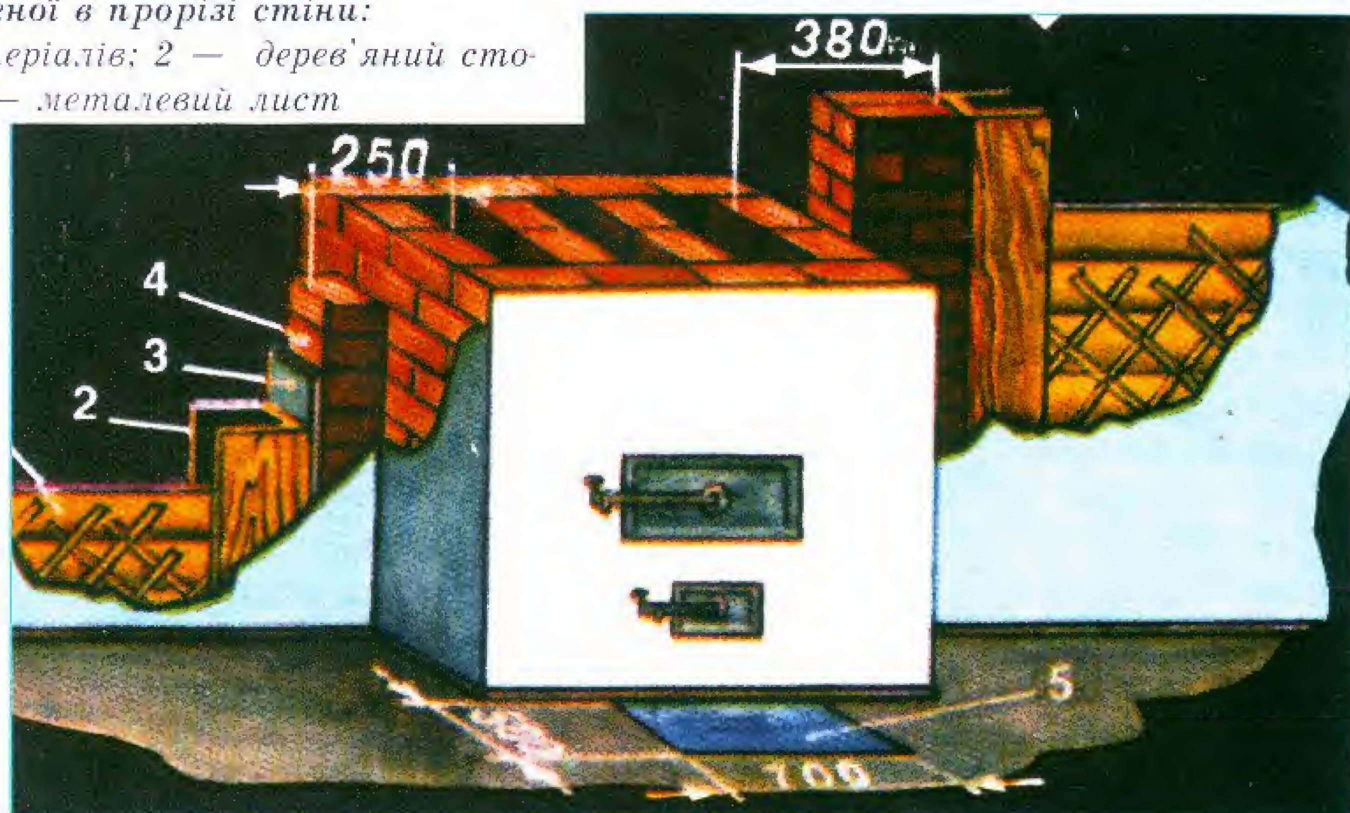
Їх влаштовують, коли немає стінних каналів, наприклад у дерев'яних будинках, що не мають цегляних внутрішніх стін (рис.6). Влаштовують такі труби на надійному фундаменті, який не повинен прилягати до фундаменту будинку. Мурування виконують з ретельним перев'язуванням швів.

Товщина стінок труб для опалювальних печей і кухонних вогнищ (плит) повинна бути в половину цеглини. Якщо є необхідність підключення до них двох або більше печей, використовують перекидні рукави, які розміщують усередині приміщення (на відміну від застосовуваних раніше на горищах так званих лежаків, не рекомендованих як з точки зору протипожежної безпеки, так і попередження появи конденсату, що неминуче при розміщенні каналу на горищі).

Насадні труби

Їх зводять прямо на печі і вони є начебто її продовженням. Краще встановлювати насадну трубу не прямо на шийку печі, а попередньо укласти на неї залізобетонну плиту з отвором (або отворами). Такий варіант зручний тим, що дає можливість ремонтувати піч, не розбираючи саму трубу (рис.7). Стінки печі в цьому випадку розбираються і ремонтуються по черзі: плита спи-

Рис. 12. Переділка печі, встановленої в прорізі стіни:
1 — перегородка із займистих матеріалів; 2 — дерев'яний стояк; 3 — азбест; 4 — переділка; 5 — металевий лист

рається на інші три стінки шийки печі.

Мурування димових труб на три канали

Під час мурування необхідно звернути увагу на надійне перев'язування швів: вони повинні перекриватися половиною цеглини.

Залежно від умов труби доводиться мурувати на два і три димоходи або канали. Перев'язування швів у цьому випадку відіграє значну роль. На рис. 8 показано мурування парних і непарних рядів із застосуванням цегли різних розмірів: три чверті, половинки і четвертинки (в одному з варіантів з каналами перерізом 1/2x1 цеглину наведено п'ятий ряд виняткова для того, щоб надійніше зв'язувати мурування через чотири ряди).

Мурування труби з розпушуванням і видрою

Перш ніж приступити до мурування труби, варто знати, з яких частин вона складається. Відомо, що насадну трубу завжди встановлюють на шийку печі, яку не доводять на два—три ряди до міжповерхового або горищного перекриття.

У шийку печі встановлюють димову засувку або в'юшку (або ж і те й інше разом — для щільнішого засування). Над шийкою печі при підході до міжповерхового або горищного перекриття мурування труби розширяють поступово, утворюючи переділку чи розпушування товщиною (роблячи відлік "від диму") 260 або 380 мм. Це роблять з метою дотримання правил протипожежної безпеки: чим товстіше розпушування, тим краще. Викладають трубу в кілька рядів по висоті. Вище неї по горищному простору розміщуватиметься стояк, тобто рівна частина труби, що доводиться безпосередньо до покрівлі. Вище останньої виконують друге розпушування, так звану видру, що нависає на 60 — 100 мм над покрівлею з усіх чотирьох боків: це забезпечує відведення води, яка стікає по трубі на покрівлю. Вище видри мурують шийкові труби, що мають таку ж площу поперечного перерізу, як і стояк. Далі мурування знову розширюють, утворюючи оголовок. Для запобігання руйнуванню труби над нею встановлюють ковпак або флюгер з покрівельної сталі, що крім запобіжних функцій поліпшує тягу в печах. Усі частини труби, які виступають над покрівлею, варто покрити покрівельним залізом або обробити (обмазати, оштукатурити) цементним розчином, надавши йому похил на виступаючих частинах, що забезпечує стікання води. Трубу необхідно оштукатурити: вона служитиме довше.

Як було сказано вище, перерізи каналів димоходів можуть бути різними, отже, і мурувати розпушування і видру доводиться по-різному, але строго перев'язуючи шви. Розглянемо мурування розпушування і видри з димовим каналом перерізом 130x260 мм, тобто в одну цеглину.

Техніка мурування

Залежно від товщини швів розміри каналів можуть бути на 10 мм більшими. Мурування розпушування і видри виконують також з розрахунком, що вони через шви збільшуються по довжині і ширині у кожному ряду на 1/4 цеглини (60—70 мм).

Мурування розпушування розпочинають на шийці печі на 1—2 ряди нижче перекриття. У наведеному прикладі розпушування складається з шести рядів (див. рис. 8).

Перший ряд — це шийка труби, виконана з п'яти цеглин з розмірами димового каналу, зазначеного вище, із зовнішніми сторонами 510 — 380 мм.

Другий ряд — власне початок розпушування, із зовнішніми розмірами 590x450 мм. Для одержання такого розширення і подовження порівняно з першим рядом у мурування вставляють четвертинки і половинки цеглин. Зсередини розпушування для збереження розмірів каналу вставляють "пластинки" — колоту цеглу товщиною 30—40 мм.

Третій ряд розпушування має розміри 650x510 мм, а всередині вставляють "пластинки" цегли товщиною близько 60 мм.

Розміри четвертого ряду становитимуть 710x570 мм, а товщина "пластинок", що вставляються — 90—100 мм.

П'ятий ряд буде вже виконаний повністю з цілої цегли; таким же буде і шостий, тільки суворо слід дотримуватися перев'язування швів. При збільшенні висоти схему мурування п'ятого і шостого рядів повторюють.

Сьомий ряд — це вже початок мурування стояка труби на горищі, який виконують в п'ять цеглин. Стояк виводять на один—два ряди вище рівня покрівлі.

Потім приступають до влаштування видри, з ретельним перев'язуванням швів, у дев'ять рядів, кожний з яких виступає з передньої, задньої або бічної сторін на 1/4 цеглини, збільшуючи тим самим зовнішні розміри видри. Димовий канал залишається без зміни, завдяки цегляним "пластинам" потрібної товщини.

Перший ряд — у п'ять цеглин: він ще є стояком труби.

Другий ряд уже збільшує мурування по довжині з виступом на 1/4 цеглини з обох боків, для чого доводиться вставляти половинку і четвертинку, а всередині — знову "пластинку" з цегли.

Третій ряд виконують так, щоб його довжина залишилася без змін, а ширина з одного, нижнього боку збільшувалася на половину цеглини — для утворення звисання.

Четвертий ряд збільшує звисання і з боків.

П'ятий виконують, як показано на рис. 8.

Шостий ряд викладають так, що звисання з боків подовжується. Його ширина і довжина дорівнюють двом цеглинам.

Сьомий ряд цілком завершує утворення звисання з трьох боків.

Восьмий ряд забезпечує звисання з останнього, четвертого боку.

Дев'ятий ряд кладуть, як восьмий, з ретельним дотриманням перев'язування швів.

З десятого ряду розпочинається мурування шийки труби в п'ять цеглин. Виклавши повністю шийкові труби, приступають до формування оголовка, мурують який у такому ж порядку, як і розпушування.

У розглянутому варіанті утворення видри слід звернути увагу на те, що її правий бік, починаючи з другого ряду, розширюється на чверть цеглини порівняно з кладкою стояка. Можна цього і не робити, а залишити її такою ж, як і стояк.

Такий порядок формування розпушування і видри зберігається для димового каналу будь-якого розміру.

Отже, мурування розпушування і видри з цегли — робота досить складна. Набагато легше виконати їх із залізобетонної плити товщиною, не меншою за 50 мм. Вона може бути сформована безпосередньо на трубі.

Для її армування застосовують сталевий пруток діаметром 5 — 10 мм, по чотири—п'ять відрізків на кожний бік плити. Два прутки арматури повинні обов'язково знаходитися на цегляному муруванні, якщо плита доходить до самого каналу. Коли ж навколо каналу кладуть половину цеглини, розколотої по довжині (виходить чверть цеглини), то на цеглу спирається тільки один пруток, заходячи на нього не менш як на 60 мм.

Плита зручна тим, що на ній полегшується наступне мурування (з ретельним заповненням швів, щоб з димоходу не вилітали іскри, що може спричинити пожежу). На рис. 9 зображено залізобетонну плиту під розпушування, з виконаним на ній муруванням. Утім, у цьому випадку мурування можна замінити бортиками необхідної висоти із залізобетонних плит товщиною 20 — 25 мм, встановленими з усіх чотирьох боків плити. Їх зв'язують між собою дротом, а простір між цеглинами і бортиком заповнюють легким незаймистим матеріалом: шлаком, керамзитом, сухою землею. Можна застосовувати і пісок, але він, як і земля, важчий за шлак і керамзит. Для протипожежної безпеки навколо цегляної кладки можна поставити тонкі бетонні або залізобетонні плити на глиняному розчині, потім виконати засипання.

Залізобетонну плиту можна виготовити і заздалегідь, а потім укласти її на грубне мурування на тонкому шарі глиняного розчину. Однак неважко сформувати плиту і на місці, встановивши опалубку на одному рівні з верхом грубного мурування. Із зовнішніх боків до опалубки кріплять бортики висотою, що дорівнює майбутній товщині плити. У каналі також влаштовують опалубку з дощок, щоб туди не провалювався бетон під час його укладання, а крайки плити знаходилися суворо в одній площині зі стінками каналу.

Укладають бетон так. На цеглу наносять і розрівнюють шар глиняного розчину товщиною 3 — 5 мм, щоб майбутня плита не схопилася з цеглою. На цей шар в опалубку укладають бетон товщиною 20 — 25 мм, на нього — арматуру і другий шар бетону, також розрівнюють. Через добу опалубку з каналу виймають, виконують подальше мурування, а через три тижні видаляють іншу опалубку.

Приготований бетон повинен бути використаний упродовж години. Марка цементу — не нижче 300 (а взагалі чим вище, тим краще). На 1 об'ємну частину цементу беруть 2,5 частини піску і 4,3 частини гравію або щебеню різної крупності — від 5 до 20 мм. Готують розчин досить густим, укладають, добре ущільнюючи (трамбуючи).

Товщина розпушування чи переділки (рахуючи від "диму") 380 мм, тобто в 1,5 цеглини. Якщо ж розпушування матиме товщину в 1 цеглину (250 мм), то дерев'яні частини, що прилягають до переділки, необхідно оббити азбестовим картоном або двома шарами повсті, добре вимоченої в рідкому глиняному розчині. Взагалі така обережність не зашкодить і при переділці товщиною 380 мм: адже це роблять для дотримання правил протипожежної безпеки.

На рис. 10—12 зображені корінні труби і приєднані до них окремо піч і плита. До одного димоходу можуть підключатися і дві печі, в тому числі і на різних рівнях, однак, як уже зазначалося, можливі перебої тяги, особливо у верхніх печах.

Збудували сім'ю, збудуємо і котедж!

Феншуй: таємниці гармонії, здоров'я, успіху

Що таке феншуй? Про це можна говорити дуже довго, навіть нескінченно. Тому що це одночасно наука і мистецтво про вічну зміну, рух енергетичних вихрів життя у космічному просторі. Світ багатоликий і текучий. Великий танець всесвіту увібрав у себе незліченні рухи різних енергетичних потоків. Насолодитися цим танцем можна тільки тоді, коли навчимося самі відчувати приховані реальності інших енергій.

Безсумнівно найчастіше нас притягають родинні енергії. Входячи в певну реальність, ми визнаємо, що на даному етапі нашого життя енергії цієї реальності співзвучні нашим. Комусь близький цигун, інших приваблюють даоські практики, а треті вивчають шаманські ритуали, — на жаль, реагуючи тільки на родинні енергії, ми автоматично відтинаємо безліч інших. Наша нервова система відфільтровує їх як шум, а ми самі перетворюємося на догматиків. Тому і хочеться розповісти про ще одну можливість розширити свою свідомість через вашу відкритість, неупередженість і об'єктивність. Протягом усього життя можна розвиватися, сприймаючи безліч енергій у виді наук, мистецтв, технологій, практик, теорій, вчень і систем.

Розповідь про китайську систему, що поряд з безліччю інших вчень і практик, дозволяє нам звільнитися від нещасть, породжених власним неуцтвом. Це розповідь не для критиків, що таврують східні практики або будь-який нетрадиційний текст. Якщо хтось хоче жити інтенсивним і плідним життям, експериментувати і насолоджуватися життям, може звернути увагу і послухати. А може, навіть, почути?!

Наука феншуй — ще одна можливість накопичувати мудрість людського буття. Буття і є Істина! Це гармонія творіння і руйнування, нагромадження і розподілу, теорії та експерименту, очищення і забруднення, розширення і стискання, сталості і зміни, дії та бездіяльності, енергії руху й енергії спокою.

Сьогодні дуже популярно і багатообіцяюче звучить синтез Сходу і Заходу. Спостерігаючи хаос, деяку плутанину в цьому русі, спробу деяких фахівців систематизувати у нову науку багато відкриттів Заходом східного, необхідно помітити, що не можна зупинити вічні процеси перетворення, укласти їх у системи. Істина завжди була, є і буде незмінною. Вона лише, як дзеркало, відбиває тимчасові зміни, породжувані пошуком людини.

І якщо так звану для загальнолюдського сприйняття науку феншуй укласти в систему знань, вона перестала

Проекти наведених котеджів редакція планує подати у 2006 році. Виберіть для себе найкращий!

б існувати як вічна можливість гармонізувати зміни.

Сьогодні багато хто бажає поліпшити якість свого життя. Одні хочуть домогтися матеріального успіху, хтось хоче стати здоровим і сильним, хтось — реалізувати через творчість свій потенціал, хтось — зробити сміливу кар'єру, хтось — побудувати будинок або купити авто, а хтось — знайти щастя в особистому житті, а хтось мріє про народження дітей або одержати гарну роботу. Але, на жаль, це виходить не в усіх. Адже справжній успіх — це навчитися зібрати в єдине ціле: час, дію й місце для здійснення власного проекту.

Нездійсненного в житті немає! І здійснити свої ідеї може допомогти китайське вчення феншуй.

Класичний феншуй в уявленні китайців виходить з того, що в людини є три види удачі: небесна, людська і земна. Небесна удача — це те, з чим ми приходимо в цей світ і що ми не можемо змінити. Це наша генетика, батьки, країна, в якій ми народилися, та ж астрологія (мається на увазі інформація, закладена в часі, дні, місяці й годині нашого народження). Людська удача — це вибір, зроблений нами: ми ставимося до ситуації з гумором або хапаємося за пістолет, учимося чи ні. Людська удача залежить не стільки від характеру, скільки від того, що людина починає у своєму житті, — тобто це коли при тих самих обставинах різні люди мають зовсім різні результати. І третій вид удачі — це земна удача, з якою, власне, феншуй і працює виходячи з того, що Земля, Сонце, Місяць, інші планети, ріки, гори набагато більші й могутніші за людські істоти. Модерністський феншуй зміцнює саме людську вдачу, він працює з позитивним мисленням і символами. Тобто, коли ми вішаємо долар у визначеному місці і бажаємо, щоб ми були багаті, — це працює на рівні символів або, мовою психології, так званих якорів. Класичний феншуй працює з потоками енергії, з потоками води, із планом квартири, з розміщенням шляхів та інших об'єктів навколо будинку й орієнтацією людей щодо електромагнітного поля Землі. Він завжди прив'язаний до компаса (лопань), і це працює на рівні законів фізики. Класичний феншуй так чи інакше оцінює деяку одиницю нерухомості відповідно до навколишніх структур щодо компасних напрямків. Деякі формули феншуй розроблені з точністю до градуса, відома навіть класична китайська приказка: "Що відрізняє успішну людину від "невдахи"? — Один градус". Тобто, скажімо, поворот дверей на один градус цілком змінює долю. Існує такий образ: дві ракети, одночасно випущені з однієї точки з різницею траєкторії в один градус, через одну секунду перебуватимуть практично в тому ж місці, ще через одну хвилину вони теж не дуже віддалені одна від одної, але через двадцять хвилин (двадцять років у термінах людського життя) вони прилетять у зовсім різні точки.

Кредити під приватне будівництво... Х(ф)ата-моргана чи реальність?

Чи розвивається українське село? Чи залишається молодь працювати на селі? Чи є в нашій державі соціальні програми підтримки тих, хто працює на землі? А поки можновладці сперечаються про те, який законопроект кращий, мешканці тисяч українських сіл живуть, трудяться, виживають самотужки, не сподіваючись на допомогу від держави.

Сьогодні молодь повертається в село. Ні, не тому, що в селі вони бачать кращі перспективи, а тому, що в місті практично не можливо влаштуватись. Лише за літній період житло, наприклад, у Києві подорожчало на 20%. Але й будуватись на селі зараз дорого. Відразу зауважу, що мова не йде про котеджі, які будуються в "колишніх" селах навколо великих міст, йдеться про села, віддалені від міської цивілізації. Дорогі не тільки будівельні матеріали, але й техніка (екскаватори, крани тощо). Тому 90% тих, хто хоче мати своє житло, купують старі хати 60—80-х років і реконструюють їх. Чи, простіше кажучи, переплановують, перебудовують і добудовують.

Я спілкувалася із Головою сільради СВК "Маяк" **В.С. Осіпчуком**. Він же запропонував наступне.

Довідка

Стару хату в нашому селі, яка потребує ремонту, можна придбати орієнтовно за 1 тис.у.о. Якщо є бажання будуватись, то ви відразу безкоштовно отримуєте мінімум 30 соток землі. Підприємство пропонує роботу всім бажаючим. Середня заробітня плата 500 грн. Відпрацювавши 3 роки, ви автоматично стаєте власником земельного паю розміром 1,96 гектара.

Дані надав Голова сільради В.С. Осіпчук (с. Осітна, Христинівський район, Черкаська область)

Приїхавши до Києва, я завітала до заступника Голови регіонального відділення Державного Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву в Київській області **Гаєнко Наталі Іванівни.** Ось що вона мені розповіла.

К. — Розкажіть про діяльність вашого фонду.

Н.І. — Фонд було створено постановою Кабінету Міністрів ще в 1998 році. Ми маємо регіональні відділення у всіх обласних центрах України, є консультаційні кабінети в деяких районних центрах нашої області. Щодо надання кредитів, то ми керуємося постановами Кабінету Міністрів про допомогу молодим сім'ям та одиноким громадянам (до 35 років) в придбанні житла. Це постанова № 584 від 29.05.2001"Про порядок надання пільгових довготермінових кредитів молодим сім'ям та одиноким громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла" та № 853 від 4.07.2003 "Про затвердження Порядку часткової компенсації відсоткової ставки кредитів комерційних банків молодим сім'ям та одиноким громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла".

К. — А якщо має бажання будуватись не молода сім'я?

Н.І. — Є програма "Власний дім". Вона стосується усіх громадян, які хочуть будуватися саме на селі. Нею опікується Міністерство агрополітики.

К. — Чи розглядається кожна справа на отримання кредиту в індивідуальному порядку?

Н.І. — Так, особливо, якщо йдеться про багатодітні сім'ї. Але сім'я повинна бути платоспроможною. Потрібно розуміти, що цей кредит — не подарунок держави, а позика, яку потрібно повертати.

К. — Скільки людей за минулий рік отримали

Точно так само і людина. Адже не секрет, що в одних місцях усе процвітає, а в інших — згасає. Є такі райони, де все живе й неживе починає марніти, тріскатися і розсипатися. В інших же місцях усе відбувається навпаки: йде зростання, процвітає бізнес і таке інше. Феншуй, з одного боку, містить у собі засоби оцінки, коригування подібних впливів. Відбувається своєрідна діагностика простору, в якому хоче жити і працювати людина, оцінка сильних і слабких сторін цього простору. З іншого боку, феншуй належить до того ж розділу метафізичних китайських мистецтв, до якого належить, наприклад, хіромантія. Так само, як по долоні визначають долю людини, ми "читаємо" житло і визначаємо долю мешканця. Тобто ми можемо розповісти його минуле і пророчити майбутнє просто по плануванню і розташуванню квартири або будинку.

Мистецтво феншуй індивідуально. Ми не можемо однозначно сказати, що щось добре для всіх або погано для всіх і щось або добре, або погано завжди. Усе змінюється в часі й залежно від конкретної людини.

Є перешкоди, що ми самі їх створюємо незнанням, лінню, інертністю, сумнівом, нерішучістю, багатьма іншими факторами нерівноваги всередині себе і зовні.

Життя дуже швидкоплинне, тому, коли як не сьогодні прийняти рішення поліпшити своє життя. Але спочатку довідайся про доброчинне, потім приступай до оволодіння ним, навіть якщо це неприємно. Розумна людина п'є гіркі ліки, щоб видужати. Використання і стратегії і тактики допоможе досягти бажаного.

Дуже важливо пізнати, що важливіше — Ваше власне бажання, просто мрія, або мета, виправдана і підкріплена мудрістю століть?

Наука феншуй говорить, що долю не можна змінити, але можна позитивні моменти в житті зробити яскравішими, а погані — легше переносити. Майстер феншуй може допомогти Вам реально здійснити зцілення Вашого навколишнього простору, в якому Ви живете, зцілити взаємини з людьми, допомогти зберегти і збільшити Ваші доходи і дати безліч рекомендацій на майбутнє.

Якщо Ви влаштовуєтеся на роботу: довідайтеся про свій основний елемент, а також набір у коді свого народження. Дійте згідно з рекомендаціями фахівця і тоді Ваш трудовий договір, можливо, діятиме довгостроково і кар'єра буде цікавою.

Якщо Ви роботодавець і наймаєте працівника до себе: зверніться до фахівця феншуй, отримайте рекомендації із значенням працівника на необхідну для Вас по-

допомогу від держави у вигляді довгострокового кредиту?

Н.І. — На жаль, на теперішній час фонд фінансується дуже мало. За минулий рік по Київській області було надано лише 72 кредити.

К.— За якою адресою можна знайти ваш фонд?

Н.І.— Про нашу програму кредитування у повному обсязі є інформація на сайті

www.molod-kredit.gov.ua

Наша адреса: м.Київ, вул.Солом'янська, 23 'д', тел. (044) 275-66-57, (044) 275-99-79 (парні числа з 9.00 до 12.00, непарні 14.00—17.00)

Інформація з офіційного сайту
ДЕРЖАВНОГО ФОНДУ СПРИЯННЯ
МОЛОДІЖНОМУ ЖИТЛОВОМУ БУДІВНИЦТВУ

Механізм отримання кредиту

Механізм фінансування молодіжного житлового будівництва передбачає надання кредитів молодим сім'ям, у яких вік подружжя не перевищує 35 років включно, а також самотнім громадянам до 35 років включно. Кредит має погашатися протягом 30 років після отримання житла. При цьому родина, що не має дітей, виплачує три відсотки річних до моменту народження дитини (перший внесок складає три відсотки). Народження однієї дитини дає право на безвідсотковий кредит. Позичальникові, який має двох дітей, держава сплачує 25 відсотків суми кредиту, а тим, у кого є троє чи більше малюків — 50%.

Пільги при отриманні кредиту для мешканців сільської місцевості.

Позичальникові, який проживає у збудованому (реконструйованому) за рахунок кредиту індивідуальному будинку у сільській місцевості, за умови його постійної роботи у сільськогосподарському виробництві, на підприємствах переробної та інших галузей АПК, що функціонують у сільській місцевості, в соціальній сфері села та органах місцевого самоврядування на селі, в порядку, встановленому законодавством, погашається 25% суми наданого кредиту.

Пільги за користування кредиту надаються позичальникам з дати подання необхідних документів.

Ось таку коротку інформацію щодо приватного кредитування мені вдалося отримати за дорученням редакції "Наш дім". Буду рада листам читачів, навіть критичним.

Щиро Ваша ***Пилипчук Ірина***

саду і на розміщення його робочого столу в офісі для подальшої успішної його діяльності і процвітання Вашого бізнесу.

Подібно нескінченним змінам у природі, космосі, думках людини все навколо має вплив від рухів усього, що тільки можна собі уявити. Усе нескінченно взаємодіє і породжує причинно-наслідкові зв'язки. Сьогодні ми можемо розглядати можливості впливу на рух енергетичних потоків як усередині себе, так і зовні.

Конкретні випадки застосування методів фенщуй:

1. Вибір ділянки під забудову.
2. Вибір сприятливої дати для купівлі авто, будинку, офісу, земельної ділянки, для початку ремонту.
3. Добор співробітників для успішного ведення бізнесу.
4. Зручні дати для підписання договорів та інших угод.
5. Можливість поліпшити сімейне життя.
6. Вибір сексуального партнера.
7. Поліпшення відносин між партнерами в родині, в бізнесі.
8. Розташування об'єктів комунікацій або меблів у будинку.
9. Правильне розташування кімнат у домочадців і багато чого іншого.

Живіть гармонійно та будьте щасливими.

В. Захаров,
Корнелія,
фахівці Центру "ЕВОЛІУС"

№ 6, 2005
листопад—грудень
Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП Редакція журналу
"Дім, сад, город"
Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
П.П.Влас
Літературний редактор:
І.П.Влас
Верстка, дизайн, макетування:
В.О.Пономаренко

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку.
Передплатний індекс **74453**,
вартість передплати на рік у 2006 році – **52, 32** грн. (12 номерів)
Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

За вчасну доставку журналу відповідальність несуть відділення зв'язку

Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 10.10.2005 р.
Тираж 27 900 прим. Зам.0137506
Ціна договірна

Адреса редакції і видавця:
02094, Київ-94,
вул. Краківська, 20
Тел./факс: (044) 407-73-01;
552-94-60
Web-сайт: www.dimsadgorod.com
E-mail: vlas49@ mail.ru

Надруковано у видавництві
"Преса України"
Адреса друкарні: 03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50

Компактні Безпечні Міцні
Стильні Мобільні

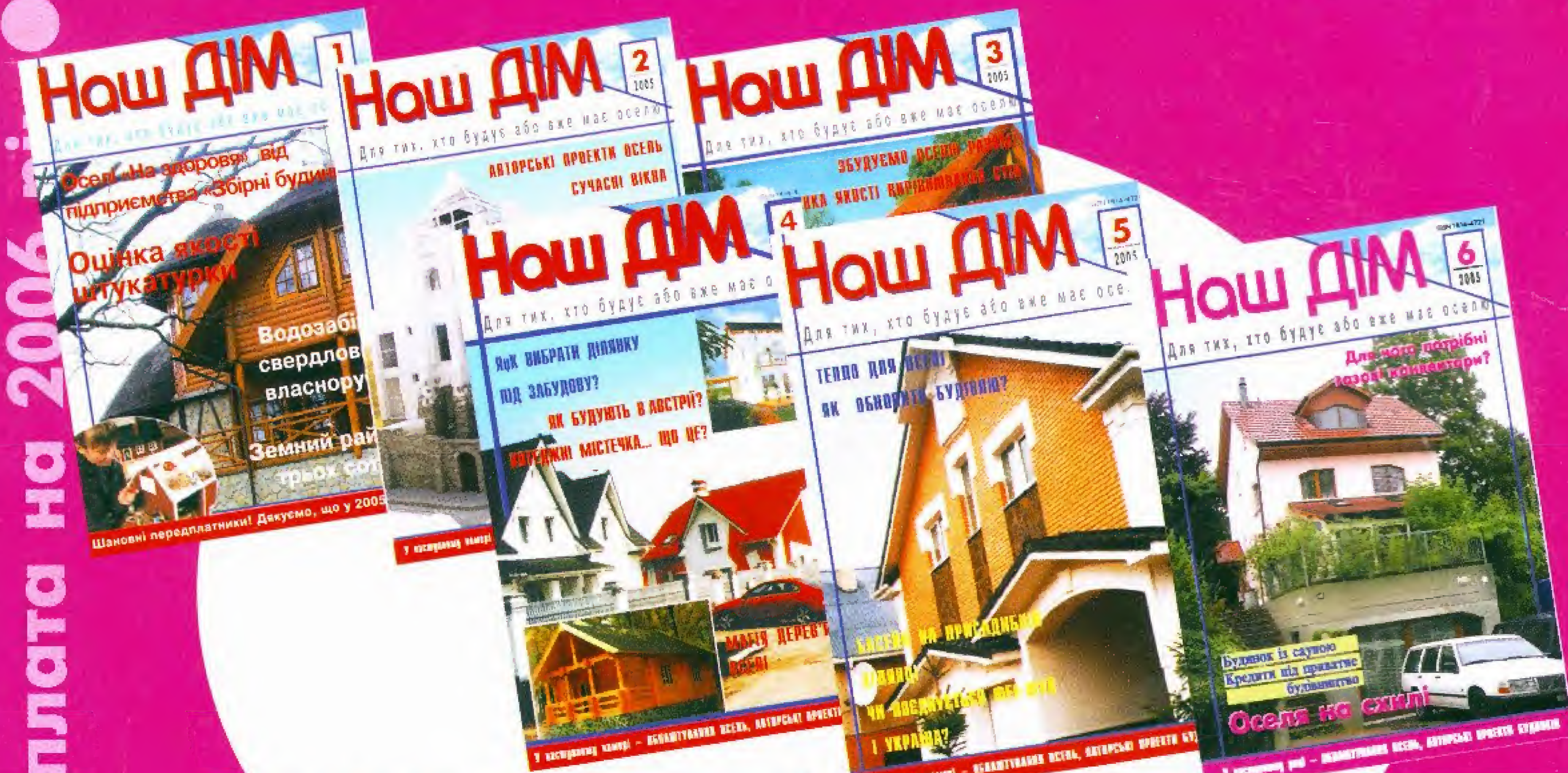

СТЭЛС™
Розкладні меблі

(044) 599-60-38
(044) 599-60-37
(044) 599-60-36
http://stels-ukraine.com.ua

Індекс 74 453
"Наш дім" №6, 2005 с.1—32

У 2006 році журнал будемо видавати щомісячно.
Передплата на рік коштує 52,32 грн.
Передплата комплекту "Наш дім"+"Дім, сад, город" — 80,64 грн. Вирішуйте на свою користь!

Передплата на 2006 рік

Передплата на 2006 рік
Передплата на 2006 рік